

சங்க இலக்கியம்

பருவம் - III CC11 கற்பித்தல் : 6 தரப்பள்ளி : 4 பாடக்குறியீடு எண் : 18KP3T11
நோக்கம் : சங்க இலக்கிய வாழ்வியல் மரபுகளை பயிற்றுவித்தல்.
பயன் : மாணவர்கள் சங்க இலக்கியப் பயிற்சி பெறல்.

அலகு : 1

1. குறுந்தொகை - பாடல் எண் 1 முதல் 25 வரை
2. ஐங்குறுநூறு - நெய்தல் திணையில் 20 பாடல்கள்
அ. தாய்க்கு உரைத்த பத்து (பாடல் எண் 101 முதல் 110 வரை)
ஆ. தோழிக்கு உரைத்த பத்து (பாடல் எண் 111 முதல் 120 வரை)

அலகு : 2

1. நற்றிணை - பாடல் எண் 1 முதல் 20 வரை
2. அகநானூறு -
அ. கறிற்றுயானை நிறை -
(பாடல் எண் - 6, 16, 26, 36, 46, மருதத்திணைப்பாடல்கள் 5)
ஆ. மணிமிடைப்பவளம் - (பாடல் எண் - 151, 153, 155)
இ. நித்திலக்கோவை (பாடல் எண் - 277, 299)(பாலைத்திணைப் பாடல்கள் 5)

அலகு : 3

1. கலித்தொகை - முல்லைக்கலிப் பாடல்கள் - 5
(பாடல் எண் : 101 முதல் 105 வரை)
2. பரிபாடல் - வையைப் பற்றிய பாடல் - 1
(நிறை கடல் முகந்து... 6 வது பாடல் மட்டும்)

அலகு : 4

1. பதிற்றுப்பத்து - ஐந்தாம் பத்து இரண்டு பாடல்கள்
(கடர்வீ வேங்கை, தகம்பு துளங்கிருக்கை)
2. புறநானூறு - தெரிவு செய்யப்பட்ட பாடல்கள் 30.
(பாடல் எண் : 02, 09, 30, 34, 46J 74, 86, 87, 182-200, 216, 217, மற்றும் 278)

அலகு : 5

பத்துப்பாட்டு - குறிஞ்சிப்பாட்டு முழுவதும்

பார்வை நூல்கள் :

1. சங்க இலக்கியம் - கழகப் பதிப்பு (பழைய உரை)
2. சங்க இலக்கியம் - தமிழ் மண் பதிப்பகம், வெளியீடு.
(அனைத்து அலகுகளிலும் வினாக்கள் சமயக அமைதல் வேண்டும்)

குறந்தொகை

1. குறிஞ்சி

செங்களம் படக்கொன்று அஷணர்த் தேய்ந்த
செங்கோல் அம்பின், செங்கோட்டு யானை,
கழல் தொடி, சேஎய் குன்றம்
குருதிப் பூவின் குலைக் காந்தட்டே.

தோழி கையுறை மறுத்தது.

திப்புத்தோளார்.

பொருள் :

போர்க்களம், குருதி பாய்தலால் செந்நிறமுடைய களமாயிற்று. அசுரர்களைக் கொன்று, அவர்கள் குலத்தில் ஒருவரும் இல்லையாகச் செய்த குருதியால் சிவந்த திரண்ட அம்பினையும், சிவந்த கொம்புகளைக் கொண்ட யானையையும், கழல இட்ட வீர வளையலையும் உடையவன் முருகன். அவனுடைய இம்மலை, கொத்துக்களாகப் பூத்து விளங்கும் சிவந்த மலர்களைக் கொண்ட காந்தளை உடையது.

2. குறிஞ்சி

கொங்கு தேர் வாழ்க்கை அம்சிறைத் தும்பி
காமம் செப்பாது, கண்டது மொழிமோ:
பயிலியது கெழீஇய நட்பின், மயில்இயல்,
செறி எயிற்று, அரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உளவோ, நீ அறியும் பூவே?

இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்தவழி, தலைமகளை இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கண் இடையீடுபட்டு நின்ற தலைமகன், நாணின் நீக்குதற் பொருட்டு, மெய்தொட்டுப் பயிறல் முதலாயின அவள் மாட்டு நிகழ்த்திக் கூடி, தனது அன்பு தோன்ற நலம் பாராட்டியது. இறையனார்

பொருள் :

பூக்களில் உள்ள மணத்தை ஆராய்ந்து உண்ணுகின்ற வாழ்க்கையினையும், அகத்தே சிறகுகளையும் உடைய வண்டே. எனக்கு இன்பம் தருவதைக் கூறாமல், நீ உண்மையென அறிந்த ஒன்றனை என் வினாவிற்கு விடையாகக் கூறுவாயாக. எழுமையும் என்னோடு பழகுதல் பொருந்திய நட்பினையும், மயிலின் இயல்பாகிய சாயலையும், நிரையாய்ச் செறிந்த பற்களையும் உடைய இவ்வரிவையின் கூந்தலைப்போல, நீ அறியும் மலர்களுள் நறுமணம் உள்ள மலர்களும் உளவோ? (இரா. அவ்வாறு இருப்பின் எனக்கு உரைப்பாயாக.)

குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்

3. குறிஞ்சி

நிலத்தினும் பெரிதே; வானினும் உயர்ந்தன்று;
நீரினும் ஆர் அளவின்றே - சாரல்
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக் கொண்டு
பெருந்தேன் இறைக்கும் நாடனொடு நட்பே.

தலைமகள் சிறைப்புறமாக, அவன் வரைந்து கொள்வது வேண்டி, தோழி
இயற்பழித்த வழி, தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது.

தேவகுலத்தார்

பொருள் :

கரிய கொம்புகளில் பூத்து விளங்கும் குறிஞ்சிப் பூக்களைக்
கொண்டு, மலைப் பகுதியில் பெரிய தேனை வண்டுகள் தொகுத்தற்கு
இடனாகிய நாட்டையுடைய தலைவனொடு யான் கொண்ட நட்பு,
சொல்லப்புகுங்கால் நிலத்தைவிட அகலத்தால் பெரிது; நினையப்
புகுங்கால், வானத்தைவிட உயர்ச்சியால் மிக்கது; உள்புகுந்து எல்லை
காணப் புகுங்கால், கடலைவிட ஆழத்தால் அளவிடற்கு அரிது.

4. நெய்தல்

நோம், என் நெஞ்சே; நோம் என் நெஞ்சே;
இமை தீய்ப்பன்ன கண்ணீர் தாங்கி,
அமைதற்கு அமைந்த நம் காதலர்
அமைவு இலர் ஆகுதல் நோம்என் நெஞ்சே.

பிரிவிடை 'ஆற்றாள்' எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது.
காமம் சேர் குளத்தார்

பொருள் :

கண்ணுக்குக் காவலாகிய இமைகளைத் தீய்க்கும் கருவியைப் போன்ற வெம்மையுடைய என் கண்ணீரினைத் தம் கையால் தடுத்து, நாம் உயிர் தாங்கி வாழ்வதற்காகப் பிரியாது தங்கிய, நம்மிடம் காதலுடைய தலைவர், இப்பொழுது நம்மிடம் தங்குதல் இலர் என்று நின்னால் சொல்லப்படும் தன்மை நினைந்து என் நெஞ்சு முக்காலும் வருந்துவதாயிற்று.

5. நெய்தல்

அதுகொல், தோழி! காம நோயே
வநிகுருகு உறங்கும் இன்நிழற் புன்னை,
உடைநிறைத் திவலை அரும்பும் தீமநீர்,
மெல்லம் புலம்பன் பிரிந்தென,
பல்இதழ், உண்கண் பாடு ஒல்லாவே.

பிரிவிடை ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது.
நரிவெருஉத் தலையார்

பொருள் :

மருதநிலத்திலிருந்து வந்து, நெய்தல் நிலத்தில் துணையின்றித் தங்கும் குருகு, மீன் உண்டு தன் நிலத்தையும் மறந்து உறங்குதற்குக் காரணமாகிய புன்னை மரங்களில், கரையை உடைக்கின்ற அலையின் திவலைகள் பட்டமையால் அரும்புகள் மலரும். இத்தகைய இனிய நீரினையுடைய மென்புலமாகிய நெய்தல் நிலத்திற்கு உரியவன் பிரிந்தான் என்று பல பூக்களைப் போன்ற மையுண்ட கண்கள் துயிலுதலைப் பொருந்தாவாயின. காமநோய் என்பது அத்தன்மையதோ.

6. நெய்தல்

நள்ளென்றன்றே, யாமம்; சொல் அவிந்து
இனிது அடங்கினரே, மாக்கள்; முனிவு இன்று,
நனந்தலை உலகமும் துஞ்சும்;
ஓர்யான் மன்ற துஞ்சாதேனே.

வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்தவழி ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழியை
நெருங்கிச் சொல்லியது. புதுமனார்

பொருள் :

இரவுப் பொழுதின் நடுக்கூறாகிய யாமப்பொழுது நள் என்ற
ஓசையுடையதாக உள்ளது. மக்கள் பேச்சொழிந்து, வெறுப்பின்றி
இனிமையாக உறங்குகின்றனர். அகன்ற இடத்தையுடைய
உலகத்திலுள்ள உயிர்களும் இனிது துயில்கின்றன. நிச்சயமாக யான்
ஒருத்தியே துயிலாது உள்ளேன்.

7. பாலை

வில்லோன் காலன கழலே; தொடியோள்
மெல்லடி மேலவும் சிலம்பே; நல்லோர்
யார் கொல்? அளியர் தாமே - ஆரியர்
கயிறு ஆடு பறையின் கால்பொரக் கலங்கி,
வாகை வெண்ணெற்று ஒலிக்கும்
மேய்பயில் அழுவம் முன்னியோரே.

செலவின்கண் இடைச் சுரத்துக் கண்டார் சொல்லியது.

பெரும்பதுமனார்

பொருள் :

கழைக் கூத்தர்கள், மூங்கிலின் மேல் கட்டிய கயிற்றின்மேல் ஏறிநின்றி ஆடும்போது கொட்டப்படும் பறை ஒலியைப் போல, மேல்காற்று வீசும்போது நிலை கலங்கி, வாகை மரத்தின் வெண்ணிற நெற்றுக்கள் ஒலி எழுப்பும். அத்தகைய மூங்கில் செறிந்த பாலைநிலப் பரப்பில் கடந்து செல்ல நினைத்து வருபவர்களுள், கையில் வில்லை ஏந்திய இவ்வாடவன் கால்களில் வீரக்கழல்கள் உள்ளன. வளையணிந்த கைகளையுடைய இம்மகளின் மெல்லிய அடிகளின் மேல் சிலம்புகள் உள்ளன. இந்நல்லோர் யாவரோ? இவர்கள் அளிக்கத்தக்கவர்.

8. மருதம்

கழனி மாஅத்து விளைந்துஉகு தீம்பழம்
பழன வாளை கதூஉம் ஊரன்
எம்இல் பெருமொழி கூறி, தம் இல்,
கையும் காலும் தூக்கத் தூக்கும்
ஆடிப் பாவை போல,
மேவன செய்யும், தன்புதல்வன் தாய்க்கே.

கிழத்தி தன்னைப் புறனுரைத்தாள் எனக் கேட்ட காதற்பரத்தை அவட்குப்
பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லியது.

ஆலங்குடி வங்கனார்

பொருள் :

வயல் அருகில் உள்ள மாமரத்தின் முற்றி வீழ்ந்த இனிய
பழத்தைப் பொய்கையிலுள்ள வாளைமீன்கள், கவ்வி உண்பதற்கு
இடனாகிய மருத நிலத் தலைமகன், எம்முடைய வீட்டில், எம்மை
வயப்படுத்துவதற்காகப் பெருமொழிகளைக் கூறிச் சென்று, தம்முடைய
வீட்டில், முன் நிற்பவர் கையையும், காலையும் தூக்கும்போது, தானும்
தூக்குகின்ற கண்ணாடியுள் தோன்றும் பாவையைப் போல, புதல்வளை
நன்ற தன்னுடைய மனைவிக்கு அவள் விரும்பிய செயல்களைச்
செய்வான்.

குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்

9. வெய்தல்

யாய் ஆயினே மாஅயேனே -

மடைமாண் செப்பில் தமிழ் வைய

வெய்யாய் பூவின் வெய் சாயினே;

மாசடை நிவந்த கண்ணக்கால் நெய்தல்

இனரீன் இருங்கழி ஓதம் மல்கு தொறும்

கயம் மூழ்கு மகளிர் கண்ணின் மானும்

தண்ணம் துறைவன் கொடுமை

நம்முன் நாணிக் கர்ப்பாடும்மே.

தலைமகற்குத் தோழி வாயில் நேர்ந்தது.

கயமனார்.

பொருள் :

மாமை நிறம் உடையவள் என் தாய் ஆயினள். பொருத்துதல் அமைந்த செப்பின்கண், துணை ஏதுமின்றித் தனியே வைக்கப்பட்ட, ஒருவர் சூடாத மலர்களைப் போல, இவள் உடல் வாடினள். பசிய இலைகளுக்கிடையே வளர்ந்துள்ள, உயர்ந்த திரட்சியையுடைய தண்டினைக் கொண்ட நீலமலர், பல இனங்களாக விளங்கும் மீல்களைக் கொண்ட உப்பங்கழியின்கண், நீர் அலை பெருகுங்கேளும், ஆழமான குளத்தில் மூழ்கும் மகளிரின் கண்போலத் தோற்றமளிக்கும். இத்தகைய குளிர்ந்த நீர்த்துறைக்கு உரிய தலைவன், தன்னைப் பேணாமையேயன்றிப் பரத்தையைப் பேணும் கொடுமையை நம்முன் புலப்படுத்த நாணமுற்றுத் தன்னுள் மறைத்தனளாய் உரையாடுவாள்.

குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்

10. மருதம்

யாய் ஆடுபளே விழவு முதலாட்டி;
பயறு போல் இணை வைந்தாது பஹியர்
உழவர் வாங்கிய கவுழ்ப்பு மென்றிணைக்
காஞ்சி ஊரன் கொடுமை
கரத்தனள் ஆகலின் நாணிய வருமே.

தலைமகற்குத் தோழி வாயில் நேர்ந்தது.

ஒரம் போகியார்

பொருள் :

தலைவன் செல்வம் பெற்று விழாக்கோலம் பூண்டு மகிழ்தற்குக் காரணமாய் தலைவி, தாயாக விளங்குகின்றாள். மணம் வீசும் மலர்களைக் கொண்ட காஞ்சி மரத்தின் பயற்றங்காய் போன்ற பூங்கொத்துக்களில் உள்ள அழகிய மகரந்தத் துகள், தங்கள் மேனியிலும், உழுகின்ற பகட்டின் மேலும், வயலிலும் படும்படியாக நிலத்தை உழுபவர்கள் வளைப்பர். இத்தகைய வளம் பொருந்திய மருத நிலத்துத் தலைமகனுடைய கொடுமையை நாம் அறியாதவாறு மறைத்தனள் ஆகலின், அவன் நாணும்படி அவனை எதிர்கொள்ள வருகின்றாள்.

11. பாலை

கோடு ஈர் இலங்கு வணை நெகிற, நாளும்
பாடு இல கலிமும் கண்ணொடு புலம்பி,
ஈங்கு இவண் உறைதலும் உய்குவாம்; ஆங்கே
எழு, இனி - வாழி, என் நெஞ்சே! - முனாது,
குல்லைக் கண்ணி வடுகர் முனையது
வல்வேற் கட்டி நல்நாட்டு உம்பர்
மொழிபெயர் தேளத்தர் ஆயினும்,
வாழ்படல் சூழ்ந்திசின், அவருடை நாட்டே

தலைமகள் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழி கேட்பச்
சொல்லியது. மாமுலனார்

பொருள் :

சங்கினை அறுத்துச் செய்யப்பட்ட, முன்கையில் விளங்கும்
வளையல்கள், உடல் மெலிவினால் நெகிழுமாறு, தலைவன் வரைவிடை
வைத்துச் சென்ற ஒவ்வொரு நாளும் உறக்கமில்லாமல் கவங்கி அழும்
கண்ணொடு, தனிமைத் துயரால் நாம் இங்கு வருந்திக் கிடத்தலினின்று
தப்புவோம். என் நெஞ்சே! நீ வாழ்வாயாக. நீ அவனுடைய நாட்டிற்குச்
செல்ல இப்பொழுதே முற்பட்டு எழுவாயாக. கஞ்சங் குல்லையைத்
தலைமாலையாக அணிந்த வடுகருடைய பகைப்புலம், வலிய
வேற்படையையுடைய கட்டி என்பவனுடைய நல்ல நாட்டிற்கு அப்பால்
உள்ளது. நம் மொழி பேசாது வேற்று மொழி பேசப்படும், அந்நாட்டில்
தலைவன் இருப்பினும், அவனை நாடிச் செல்லும் உன்னைத் தொடர்ந்து
வருதலை யான் துணிந்துள்ளேன்.

குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்

12. பாலை

எறும்பி அளையின் குறும்பல் கணைய
உலைக்கல் அன்ன பாறை ஏறி,
கொடுவில் எயினர், பகழி மாய்க்கும்
கவலைத்து என்ப, அவர்தேர் சென்ற ஆறே;
அதாமற்று அவலம் கொள்ளாது,
நொதுமல கழறும் இவ்வுழுங்கல் ஊரே.

ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது.

ஓதலாந்தையார்.

பொருள் :

எறும்புப் புற்றுக்களைப் போன்ற, குறுகிய, பலவாகிய
சுனைகளையுடைய பாறைகள் உள்ளன. அப்பாறைகள், கொல்லனது
உலைக் கூடத்திலுள்ள பட்டடைக் கல்லைப் போல வெம்மையுடையவை.
வளைந்த வில்லினை ஏந்திய வேட்டுவர், அப்பாறையின் மேல் ஏறித்
தங்கள் அம்புகளைத் தேய்த்துக் கூர்மையாக்குவர். தலைவனுடைய தேர்
சென்ற வழி, இத்தகைய பாலை நிலத்தில் கவர்த்த பல
வழிகளையுடையது. என்போல அவ்வழியைப் பற்றித் துயரம்
கொள்ளாமல், இந்த ஆரவாரத்தினையுடைய ஊரானது என்னை
அயலாகக் கருதி இடித்துரைக்கும்.

13. குறிஞ்சி

மாக அறக் கழீஇய யானை போலப்
பெரும்பெயல் உழந்த இரும்பிணர்த் துறுகல்
பைதல் ஒரு தலைச் சேக்கும் நாடன்
நோய் தந்தனனே - தோழி!
பசலை ஆர்ந்த, நம் குவளை அம் கண்ணே"

தலைவன் தோழியிற் கூட்டம் கூடி, ஆற்றும் வகையான்
ஆற்றுவித்துப் பிரிய, வேறுபட்ட கிழத்தி தோழிக்கு உரைத்தது. கயிலர்

பொருள் :

தோழி! மேல்படிந்துள்ள புழுதி நீங்கும்படி பாகனால் கழுவப்
பெற்ற யானையைப் போல, பெருமழையினால் தாக்கப்பட்ட
சருச்சரையையுடைய பெரிய துறுகல்லின் குளிர்ச்சியையுடைய ஒரு
புறத்தே நம்முடன் தங்கிய நாடன், நம்மை நீங்கிப் பிரிவுத் துயரைத்
தந்தனன். அதனால் குவளை போன்ற நம் கண்களில் பசலை படர்ந்தது.

குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்

14. குறிஞ்சி

அவ்ந்து பொதி செந்நா அஞ்ச வந்த
வார்த்து இலங்கு வையிற்றுச் சின்மொழி அரிவையைப்
பெருகநில் அம்ம யானே! பெற்றாங்கு
அற்கநில் அம்ம, இவ்வூரே! மறுநில்
'நல்லோள் கணவன் இவன்', எனப்
பல்லோர்கூற யாமம் நானுயம் சிறிதே.

'மடன் மா கூறும் இடனுமாருண்டே' என்பதனால் தோழி குறை
மறுத்துழி, தலைமகன் 'மடவேறுவல்' என்பது படச் சொல்லியது.
தொல் கயிலர்

பொருள் :

அமுதத்தின் இனிமை நிரம்பிய, செவ்விய நாக்கு, அஞ்சதற்குக்
காரணமாக முளைத்த, நேராக விளங்கும் கூர்மையான பற்களையும்,
சிலவாகிய சொற்களையும் உடைய தலைவியை யான் மடவேறிப்
பெறுவேனாகுக. அவ்வாறு பெற்றதனை, இதுகாறும் அறியாத இவ்வூரில்
உள்ளவர் அறிவாராக. இந்நல்லாளுடைய கணவன் இவன் என்று,
இவ்வூரில் உள்ள பலரும் கூற, யானும் என் காதலியும் சிறிது பொழுது
நாணமடைவோம்.

15. பாலை

பறைபட, பணிலம் ஆர்ப்ப, இறை கொள்பு
தொல் மூதாலத்தாய் பொநியில் தோன்றிய
நால் ஊர்க் கோசர் நல்மொழி போல,
வாய் ஆகின்றே - தோழி! - ஆய் கழல்
சேயிலை வெள்வேல் விடலையொடு
தொருவளை முன்கை மடந்தை நட்பே.

உடன்போயின பின்றை, தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றாள். நிற்பு,
செவிலித்தாய், நற்றாய்க்கு அறத்தொடு நின்றது. ஒளவையார்

பொருள் :

பழைய ஆலமரத்தின் அடியில், மக்கள் கூடும் பொதுமன்றத்தின்
கண், தாம் சொன்ன சொல் பிழையாமல், நான்கு ஊர்களைச் சார்ந்த
கோசர் என்ற குடியினர் வந்து தோன்றினர். அவர்களுடைய பிழையாத
வாய்மொழி போல, காலில் ஆய்ந்து கட்டிய கழலினையும்,
செம்மையாகிய இலைபோன்ற வடிவுடைய வெள்ளிய வேலினையும்
ஏந்திய தலைவனொடு, பலவாகத் தொக்க வளையல்களை அணிந்த
முன்கையையுடைய மடந்தை, ஒரு மனையில் தங்கியமையால் அவர்கள்
கொண்ட நட்பு உண்மையாயிற்று.

16. பாலை

உள்ளார் கொல்லோ - தோழி! கள்வர்
பொன்பனை பகழி செய்பம் கொண்மார்,
உயிர்நதி புட்டும் ஓசை போல,
செங்காற்பல்லி தன்நுணை பயிரும்
அங்காற் கள்ளிஅம் காடு இறந்தோரே?

பொருள்வயிற் பிரிந்தவிடத்துத் தலைமகள் ஆற்றாமகண்டு, தோழி
கூறியது. பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ

பொருள் :

ஆறலை கள்வர், இரும்பைத் தலையிடத்தே கொண்ட தங்கள்
அம்புகளின் கூர்மையை அறிய நகத்தால் அவற்றின் நுனியை
நெருடுவர். அவ்வோசையைப் போல, செவ்விய கால்களையுடைய
ஆண்பல்லி, தனக்குத் துணையாகிய பெண்பல்லியை அழைக்கும் ஒலி
விளங்கும். இத்தகைய பல்லிகள் தங்கியுள்ள, அழகிய அடிப்பகுதியைக்
கொண்ட கள்ளிச் செடிகள் மிகுந்த காட்டினைக் கடந்து சென்ற நம்
காதலர் நம்மை நினையாரோ (நினைப்பார்).

குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்

17. குறிஞ்சி

மாஎன மடலும் ஊர்பு பூ எனக்
குவிமுடிற் ளருக்கக் கண்ணிபும் சூடுபு
மறுநின் ஆர்க்கவும் படுபு
பிறிதும் ஆகுப - காமம் காழ்க் கொளினே.

தோழியிற் கூட்டம் வேண்டிப் பின்னின்ற தலைமகன், தோழி
குறைமறாமல் கூறியது. பேரெயின் முறுவலார்

பொருள் :

காமநோய் முதிர்கின்றபோது, ஊரும் குதிரை என, ஊராத
பனைமடலை ஊர்வர். சூடும் பூவென ஒருவரும் சூடாத குவிழ்ந்த
அரும்புகளையுடைய ளருக்க மாலையை அணிந்துகொள்வர். தெருவில்
பலரால் ஆராவரிக்கவும் படுவர். தம் கருத்து முற்றுப்பெறாத நிலையில்
சாகவும் துணிவர்.

18. குறிஞ்சி

வேரல் வேலி வேர்க் கோட் பலவின்
சாரல் நாட! செவ்வியை ஆகுமதி!
யார் அஃது அறிந்தினோரே - சாரல்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழம் தூங்கியோங்கு, இவள்
உயிர்தவச் சிறிது; காமமோ பெரிதே!

இரவுக்குறி வந்து நீங்கும் தலைமகனைத் தோழி எதிர்ப்பட்டு, வரைவு
கடாயது. கபிலர்

பொருள் :

மூங்கிலை வேலியாக உடைய, வேரில் பழக்குலைகளை உடைய
பலாமரங்கள் செறிந்த மலைப்பக்கத்து நாடனே. நின்நாட்டுப்
பக்கமலையில் வளர்ந்துள்ள பலாவின் சிறிய கொம்பில், பெரிய பழம்,
தன்னைத் தாங்கும் எவ்வகைப் பற்றுக் கோடுமின்றித் தானே பழுத்துத்
தொங்குவது போல, இத்தலைவியின் உயிராகிய கொம்பு, மிகவும்
சிறியதாய் உள்ளது. அதன்கண் விளங்கும் காமநோய் என்னும் பழமோ
மிகவும் பெரியதாய் உள்ளது. அந்நிலையை அறிந்தவர் நின்னையன்றி
யார் உளர்? (ஒருவரும் இலர்) எனவே, அவளை நுகர்வதற்குரிய
காலத்தை நீ உடையை ஆகு.

குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்

19. மருதம் (304-305)

எவ்வி இறந்த வறுமையர் பாணர்
பூஇல் வறுந்தலை போலப் புல்லைன்று
இணைமநி வாழியர் நெஞ்சே! மனைமரத்து
எல்லுறும் மெளவல் நாறும்
பல்இருங் கூந்தல் பாரளோ நமக்கே?

உணர்ப்பு வயின் வாரா ஊடற்கண், தலைமகன் சொல்லியது.

பரணர்

பொருள் :

நெஞ்சே நீ வாழ்வாயாக. எவ்வி என்னும் வள்ளல் இறந்தமையால் பாணர்கள் வறுமையுடையராயினர். அவர்களுடைய பொற்பு அணியப் பெறாத வறிய தலையைப் போல, நீயும் பொலிவிழந்து வருந்துவாயாக. மனைத் தோட்டத்தில் உள்ள மரத்தின் மீது படர்ந்த, ஒளியுடைய முல்லைமலரின் மணம் கமழும் பலவாகிய கரிய கூந்தலையுடைய இவள், நமக்கு எத்திறத்தில் உறவுடையனோ?

20. பாலை

அருளும் அன்பும் நீக்கி, துணை துறந்து,
பொருள்வயிற் பிரிவோர் உரவோர் ஆயின்
உரவோர் உரவோர் ஆக!
மடவம் ஆக, மடந்தை நாமே!

செலவுணர்த்திய தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது.

கோப்பெருஞ்சோழன்.

பொருள் :

தோழியே! தொடர்பிலார் மாட்டுத் தோன்றும் அருளையும்,
தொடர்புடையார் மாட்டுத் தோன்றும் அன்பையும் துறந்து, பொருள்
தேடும் நோக்கம் ஒன்றே உடையராக நம்மைப் பிரிந்து செல்லும் காதலர்,
அறிவுடையவராயின் அத்தகைய ஆற்றலையுடைய அவர்,
அறிவுடையவரே ஆகுக. அவரைப் பிரிந்திருப்பதற்கு உரிய
ஆற்றலில்லாத நாம், அறிவில்லேம் ஆகுக.

21. முல்லை

வண்டுபடத் ததைந்த கொடிஇணர் இடைஇடு
பொன்செய் புனைஇழை கட்டிய மகளிர்
கதாப்பிற் தோன்றும் புதாப்பூங் கொன்றைக்
கானம், கார் எனக் கூறினும்,
யானோ தேறேன் அவர்பொய் வறங்கலரே.

பருவம் வருந்துணையும் ஆற்றுவித்த தோழி, 'அவர் வரல் குறித்த பருவ வரலின் கண் இனி ஆற்றுவிக்குமாறு எவ்வாறு என்று தன்னுள்ளே கவன்றாட்கு, அவளது குறிப்பு அறிந்த தலைமகள், 'கானம் அவர் வரும் கார்காலத்தைக் காட்டிற்றாயினும், யான் இது கார்காலம் என்று தேறேன், அவர் பொய் கூறாராகலின்' எனத் தான் ஆற்றுவல் என்பது படச் சொல்லியது. ஒதலாந்தையார்.

பொருள் :

தோழி! வண்டுகள் ஒலிக்க, நெருங்கிப் பூத்த நீண்ட பூங்கொத்துக்களைத் தழைகளுக்கிடையே இட்டு, பொன்னால் புனைந்து செய்யப்பட்ட அணிகலன்களைச் சுற்றிக் கட்டிய மகளிரின் கூந்தலைப் போல, கொன்றைமரங்கள் புதிய பூக்களுடன் பொலிந்து தோன்றும். அவைகளையுடைய காடு, கார்ப்பருவம் இது என்று தானே வாய்திறந்து கூறினாலும், அவர் சொன்ன சொல் தேறிய யான், தெளியேன். ஏனெனில் அவர் பொய்மொழியைக் கூறார்.

22. பாலை

நீர்வார் கண்ணை நீ இவண் ஒழிய
யாரோ பிரிகிற பவரே? - சாரல்
சிலம்பு அணி கொண்ட வலம்கரி மராஅத்து
வேனில் அம்சினை கமழும்
தேம்ணர் ஒண்ணுதல்! - நின்னொடும் செலவே.

செலவுக் குறிப்பறிந்து ஆற்றாளாகிய கிழத்தியைத் தோழி
வற்புறுத்தியது. சேரமான் எந்தை.

பொருள் :

பிரிவுத் துயரால், நீர் இடையறாது ஒழுகும் கண்களை
உடையவளாய், நீ இங்கு தங்கியிருக்க, நினைவைப் பிரிந்து செல்லும்
ஆற்றல் உடையவர் யார் உளர்? மலைப் பக்கம், தனக்கு அழகாகக்
கொண்ட, வலமாகச் சுரிந்து விளங்கும் வெண்கடம்பின் மலர்கள் வேனில்
காலத்தில் மலர்ந்து மணம் வீசும். அம்மலரின் மணம் கமழும், ஒளி
பொருந்திய நெற்றியை உடையவளே. தலைவன் செலவு நின்னொடு
உடன்போக்கில் செல்வதாகவே அமையும்.

23. குறிஞ்சி

அகவன் மகளே! அகவன் மகளே!
மனவுக் கோபு அன்ன நல்நெடுங் கூந்தல்
அகவன் மகளே! பாடுக பாட்டே;
இன்னும், பாடுக, பாட்டே - அவர்
நல் நெடுங் குன்றம் பாடிய பாட்டே.

கட்டுக் காணிய நின்றவிடத்து, தோழி அறத்தொடு நின்றது.

ஒளவையார்.

பொருள் :

தெய்வங்களையும், குலத்தோரையும் அழைத்துப் பாடுகின்ற கட்டுவிச்சியே. சங்கு மணிகளால் ஆகிய கோவையைப் போன்ற வெண்ணிறமுடைய, நல்ல, நீண்ட, கூந்தலையுடைய கட்டுவிச்சியே. பாட்டுக்களைப் பாடுக. இன்னும் பாட்டுக்களைப் பாடுக. நீ பாடிய பாட்டுக்களுள், அவருடைய நல்ல நெடிய குன்றத்தைப் புகழ்ந்து பாடிய பாட்டையே மீண்டும் பாடுக.

24. முல்லை

கருங்கால் வேம்பின் ஒண் பூ யாணர்
என்னை இன்றியும் கழிவது கொல்லோ?
ஆற்றுஅயல் எழுந்த வெண்கோட்டு அதவந்து
எழு குளிறு மிதித்த ஒரு பழம் போலம்.
குழைய, கொடியோர் நானே,
காதலர் அகல கல்லென்றவ்வே.

பருவம் கண்டு ஆற்றாளாகிய கிழத்தி உரைத்தது.

பரணர்.

பொருள் :

வேம்பின் கரிய காம்புகளில் உள்ள, ஒள்ளிய மலர்களின் புதுவருவாயானது, என்னுடைய தலைவன் இல்லாமையால், நுகரப் பெறாமல், பயனின்றிக் கழியுமோ? தலைவன் என்னை அகன்றமையால் அது குறித்துக் கொடுமையுரைக்கும் மகளிரின் நாக்குகள், தாம் குழைவின்றி, அலர் கூறி, யாற்றின் அருகில் உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள வெள்ளிய கொம்புகளையுடைய அத்தி மரத்தின், ஏழு நண்டுகள் பற்றிக் குழைந்த ஒரு பழத்தைப் போல யான் வருந்தும்படி கல் என்ற முழக்கத்தை உடையவாயின.

25. குறிஞ்சி

பாதும் இல்லை; தானே கள்வன்
நான்அது பொய்யின், பான்ளவன் செய்கோ?
தினைத்தாள் அன்ன சிறுமகங் கால
ஒழுக்குநீர் ஆரல் பார்க்கும்

குருகும் உண்டு தான் மணந்த ஞான்றே.

வளரவு நீட்டித்த இடத்துத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

கபிலர்

பொருள் :

தோழி, தலைவன், என்னைக் களவில் மணந்த காலத்தில் சான்றாவார் ஒருவரும் இலர். தலைவனாகிய கள்வன் ஒருவன் தான் இருந்தான். அவன், களவுக் காலத்தில் செய்தகூளுறவினின்றும், தப்புலானாயின், யான் யாது செய்ய வல்லேன். ஓடுகின்ற நீரில் செல்லும் ஆரல்மீனின் வருகையை, உண்பதற்காகப் பார்த்திருக்கும், திளையின் அடியைப் போன்ற, சிறிய, பசிய கால்களையுடைய நாரையும் இருந்தது.

ഘൃണാദിത്യ വൃത്തം

ഘൃണാദിത്യ വൃത്തം, ചിലഭട്ടതിരുവഞ്ചി വൃത്തംകൂടി
 ഭക്തിനാലകൃതികൾക്കു പ്രയോഗിച്ചു. എന്തെന്നാൽ പദ്മനാഭൻ
 മിർമ്മൂർക്കു കവിയായി, ഭക്തിനാലകൃതികളിൽ മിർമ്മൂർക്കു
 മിർമ്മൂർക്കു കവിയായി പ്രയോഗിച്ചു. മിർമ്മൂർക്കു
 മിർമ്മൂർക്കു കവിയായി പ്രയോഗിച്ചു.

മിർമ്മൂർക്കു കവിയായി പ്രയോഗിച്ചു. മിർമ്മൂർക്കു
 മിർമ്മൂർക്കു കവിയായി പ്രയോഗിച്ചു.

1. പദ്മനാഭൻ - മിർമ്മൂർക്കു കവിയായി
2. മിർമ്മൂർക്കു കവിയായി - മിർമ്മൂർക്കു കവിയായി
3. മിർമ്മൂർക്കു കവിയായി - മിർമ്മൂർക്കു കവിയായി
4. പദ്മനാഭൻ - മിർമ്മൂർക്കു കവിയായി
5. മിർമ്മൂർക്കു കവിയായി - മിർമ്മൂർക്കു കവിയായി

മിർമ്മൂർക്കു കവിയായി പ്രയോഗിച്ചു. മിർമ്മൂർക്കു
 മിർമ്മൂർക്കു കവിയായി പ്രയോഗിച്ചു. മിർമ്മൂർക്കു
 മിർമ്മൂർക്കു കവിയായി പ്രയോഗിച്ചു. മിർമ്മൂർക്കു
 മിർമ്മൂർക്കു കവിയായി പ്രയോഗിച്ചു. മിർമ്മൂർക്കു
 മിർമ്മൂർക്കു കവിയായി പ്രയോഗിച്ചു.

இரண்டாவது

நெய்தல்

(அம்மாவனார்)

11. தாய்க்கு உரைத்த பத்து

தோழி தன் தாயாகிய செவிலிக்குக் கூறும் வகையில் அமைந்த பத்துச் செய்யுட்களின் தொகுதி தாய்க்குரைத்த பத்தாயிற்று.

101

அன்னை, வாழி! வேண்டு, அன்னை!

உதுக்காண் -

ஏர் கொடிப் பாசடும்பு பரிய ஊர்பு இழிபு

நெய்தல் மயக்கி வந்தன்று, நின் மகள்

பூப்போல் உண்கண் மரீஇய

நோய்க்கு மருந்து ஆகிய கொண்கண் தேரே.

கூற்று : அறத்தொடு நின்ற பின்னர் வரைதற்பொருட்டுப் பிரிந்த தலைமகன் வரைவோடு புகுந்தவழித் தோழி செவிலிக்குக் காட்டிச் சொல்லியது.

222

கூற்று விளக்கம் : அறத்தொடு நின்றபிறகு தலைமகன் திருமணத்திற்கு வேண்டிய பொருள் தேடப்பிரிந்தான். அவன் பொருளோடு மீண்டு வருதலைக் கண்ட தோழி, அவன் தன் தாய்க்குக் காட்டிக் கூறியது இது.

உரை : அன்னையே, நீ வாழ்க! யான் சொல்வதை விரும்பிக் கேள். நின் மகளின் பூப்போன்ற, மையுண்ட கண்களை இப்பொழுது பொருந்தியுள்ள நோய் தீர்வதற்கு மருந்தாக அமையும் கொண்கனுடைய தேர், எழுச்சியுடைய பசிய அடம்பங்கொடிகள் அறுந்து போகும் வண்ணம் ஊர்ந்தும், பின்னர்ப் பள்ளத்தே இறங்கி நெய்தற்செடிகளைச் சிதையச் செய்தும் வருகின்றது. அதனை நீ காண்பாயாக.

அன்னை, வாழி! வேண்டு, அன்னை! - நம் ஊர்
நீல் நிறப் பெருங் கடற் புள்ளின் ஆனாது,
துன்புறு துயரம் நீங்க,
இன்புற இசைக்கும், அவர் தேர் மணிக் குரலே.

கூற்றும் விளக்கமும் மேலன.

உரை : அன்னையே, நீ வாழ்க! அன்னையே, நான்
சொல்வதனை விரும்பிக்கேள்! நீயும் நின் மகளும், யானும்
இடைவிடாது வருந்தும் துயரம் நம்மை விட்டு நீங்கியொழியும்
வண்ணம் தலைவர் ஊர்ந்து வரும் தேரிற் கட்டிய மணிகளின் இனிய
ஒலி, நம்மூரிலுள்ள நீல நிறம் கொண்ட பெரிய கடற்கரையில் வாழும்
பறவைகள் ஒலித்தாற் போல இடையறாது ஒலிக்கின்றது. (அதனைக்
கேட்டு மகிழ்வாயாக!).

அன்னை, வாழி! வேண்டு, அன்னை! -
புன்னையொடு

ஞாழல் பூக்கும் தண்ணாம் துறைவன்
இவட்கு அமைந்தனனால் தானே;
தனக்கு அமைந்தன்று, இவள் மாமைக் கவினே.

கூற்று : அறத்தொடு நின்ற தோழி, வதுவை நிகழா நின்றுழி,
தாய்க்குக் காட்டி உவந்து சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவி கற்புக் கடம் பூண்டிருத்தலைத் தன்
அன்னைக்கு அறத்தொடு நின்று உறுதிப்படுத்தி, களவு கற்பாக
முடியுமாறு செய்தமையால், திருமணம் கைகூடிற்று. அந்நிலையில்,
அம்மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துவாளாய், இனித் தலைவியின் மாமை
தலைவனுக்கே உரிமையாயிற்று என்று கூறி உவந்தது.

உரை : அன்னையே! நீ வாழ்க. அன்னாய்! யான்
கூறுவதனைக் கேட்பாயாக! புன்னையொடு ஞாழலும் பூத்து மணம்
பரப்பும் குளிர்ந்த கடற்றுறையை உடைய தலைவன் என் தோழியும்
நின் மகளுமாகிய இவளுக்கு என்றே அமைந்தவனாவான். அவன்
இவட்கு என அமைந்தாற் போலவே, இவளுடைய மாமையாகிய
கவினும் அவனுக்கு என்றே அமைந்ததாயிற்று.

அன்னை, வாழி! வேண்டு, அன்னை! - நம் ஊர்ப்
பலர் மடி பொழுதின், நலம் மிகச் சாய்
நள்ளென வந்த இயல் தேர்ச்
செல்வக் கொண்கன் செல்வனஃது ஊரே.

கூற்று : புதல்வற் பெற்றுழித் தலைமகன் மனைக்கண் சென்ற
செவிலிக்கு, முன்பு அறத்தொடு நின்று வதுவை கூட்டிய தோழி,
அவன் ஊர் நன்மை காட்டிச் சொல்லியது.

உற்று விளக்கம் : தலைவி கற்புக்கடம் பூண்டதைத் தன் தாய்க்கு வெளிப்படுத்தி, திருமணம் இனிதே நிறைவேற உதவினாள் தோழி. திருமணம் முடிந்து, தலைவி மகவு அன்றது அறிந்து, செவிவி தன் மகள் வீடு சென்று வந்தாள். அவளிடம் தோழி தலைவன் ஊர் நலனைப் பாராட்டிச் சொல்லியது இது.

உரை : அன்னையே, நீ வாழ்க! தாயே, யான் கூறுவதனை விரும்பிக்கேள். களவுக் காலத்திலே, நம் ஊரில் வாழ்வார் யாவரும் ஆழ்ந்து உறங்கும் நடு யாமத்தில், தன் மேனி அழகெல்லாம் மங்குமாறு, இயலிச் செல்லும் தன் தேரின் மீது ஏறி வருதலை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்த செல்வச் செழிப்புக்குரிய கொண்டகளை நம் தலைவனின் செல்வனுக்குரிய ஊர் அதுவாகும்.

அன்னை, வாழி! வேண்டு, அன்னை! - முழங்கு
கடல்

நிரை தரு முத்தம் வெண் மணல் இமைக்கும்
தண்ணாம் துறைவன் வந்தென,
பொன்னினும் சிவந்தன்று; கண்டிசின் நுதலே.

கூற்று : அறத்தொடு நின்றபின் வேண்டுவன தருதற்குப்
பிரிந்த தலைமகள் வரைவொடு வந்துழி, தலை மகள் நுதற்கண்
முன்புள்ள பசப்பு நீங்கும் வண்ணம் தோன்றிய கதிர்ப்புக் காட்டி,
செவிலிக்குத் தோழி சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : தோழி தலைமகள் கற்புக்கடம் பூண்டமையைத்
தன் தாய்க்கு முறைப்படி வெளிப்படுத்திய பின்னர், தலைவன்

எநய்தல் - தாய்க்கு உரைத்த பத்து

திருமணத்திற்கு வேண்டிய செல்வத்தை காட்டிக் கொண்டு
திரும்பினான். தலைவன் வரைவிற்குரிய ஏற்பாட்டுடன்
வந்தமையால் தலைவியின் பசப்பு நீங்கிற்று; உடல் சூரித்தது.
அதனைத் தன் தாய்க்குக் காட்டித் தோழி சொல்லியது.

உரை : அன்னையே! நீ வாழ்க! அன்னாய்! யான்
கூறுவதனை விரும்பிக்கேள். முழக்கத்தினைச் செய்யும் கடலின்
திரைகள் கரைமீது எறிந்த முத்தம் வெண்ணிறமுடைய மணற்
பரப்பிலே கிடந்து மின்னுதற்கு இடமான குளிர்ந்த, அழகிய
நீர்த்துறைக்குத் தலைவன் வந்தமையால், என் தோழியின் நெற்றி
பொன்னைவிடச் சிறப்பாகச் சிவந்தது. அதனைக் காண்பாயாக.

அன்னை, வாழி! வேண்டி, அன்னை! - அவர்
நாட்டுத்
துதிக்கால் அன்னம் துணை செத்து மிதிக்கும்
தன் கடல் வளையினும் இலங்கும் இவள்
அம் கலிற் ஆகம் கண்டிதின் நினைந்தே.

கூற்று : அறத்தொடு நின்ற தோழி அது வற்புறுப்பான்
வேண்டிச் செவிலிக்குச் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவியின் மேனி வேறுபாடு கண்டு
வருந்திய தாய்க்கு, உரிய நேரத்தில் தலைவி உற்ற நோய்க்குக்
காரணம் காதலே என்ற உண்மை வெளிப்படுத்தினாள் தோழி.
அதன்பின்னும் தெளிவடையாத தன் தாய்க்குத் தான் சொன்னதே
உண்மை என வற்புறுத்தும் பொருட்டு அவள் சொல்லியது.

உரை : தாயே! நீ வாழ்க. தாயே! யான் சொல்வதனை
விரும்பிக் கேள். தலைவர் நாட்டில் வாழும் தோலடியைக் கொண்ட
அன்னம், (தன் காமம் மிகுதியால்) குளிர்ந்த கடலிற் பிறந்த
வளையினைத் தன் பெடையென்று கருதி அதனைப் புணர முயலும்.
இவளது அழகு ஒழுகும் மேனி பசந்து விளர்த்தது. அவ்விளர்த்த
மேனி, அன்னம் மிதிக்கும் அச்சங்கினும் மிகுதியாக மின்னுதலை
நினைந்து நோக்குவாயாக.

அன்னை, வாழி! வேண்டு, அன்னை! - என்
கடர் நுதல் பசப்பச் சாய், படர் மெலிந்து, தோழி
தண் கடற் படு திரை கேட்டொறும்,
துஞ்சாள் ஆகுதல் நோகோ யானே.

கூற்று : தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடுநிலை குறித்துக் கூறியது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவியின் மேனி வேறுபாடு கண்டு செவிலி வருந்தி, அது தீர்க்கும் வழிகளை ஆய்ந்து இடர்ப்படுவது கண்டு, அவள் நோய்க்கு ஒரு கடற்றுறைத்தலைவன்மேல் அவள் கொண்ட காதலே காரணம் என உண்மையை வெளிப்படுத்தியது.

உரை : அன்னையே! நீ வாழ்க! அன்னாய்! யான் கூறுவதை விரும்பிக்கேள். என் தோழியின் ஒளி மிக்க நெற்றி பசந்து தன் அழகு குறையப்பெற்றது; பல்வேறு எண்ணங்களால் அலைப்புற்று உடலும் மெலியப்பெற்றனள். தண்மை பொருந்திய கடலின்கண் எழும் அலைகளின் ஒலியைக் கேட்கும் தோறும் அவள் துயில் இழக்கிறாள். இதனை எண்ணி யான் நோகின்றேன்.

அன்னை, வாழி! வேண்டு, அன்னை! கழிய
முண்டகம் மலரும் தண் கடற் சேர்ப்பன்
எம் தோள் துறந்தனன் ஆயின்,
எவன்கொல் மற்று அவன் நயந்த தோளே?

கூற்று : அறத்தொடு நிலை பிறந்த பின்னும் வரைவு நீடிற்றாக, 'மற்றொரு குலமகளை வரையும் கொல்?' என்று ஐயுற்ற செவிலி குறிப்பு அறிந்த தோழி அவட்குச் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவி மேனி வேறுபாடு கண்டு செவிலி கவலை கொண்டாள். அப்போது தோழி அறத்தொடு நின்று களவை வெளிப்படுத்தினாள். ஆனால் அதன் பின்னும் தலைவன் வரைய முற்படவில்லை. ஒருவேளை அவன் தன் மகளைத்தவிர வேறு ஒரு குலமகளை மணப்பானோ என்று ஐயுற்றாள் செவிலி. அதனைக் குறிப்பால் உணர்ந்த தோழி இப்படிக் கூறினாள்.

உரை : அன்னையே! நீ வாழி! அன்னையே! யான் சொல்வதனை விரும்பிக்கேள். உப்பங்கழிகளில் முண்டகச் செடிகள் மலர்ந்து நிற்கும் குளிர்ந்த கடலையுடைய நெய்தல் நிலத் தலைவனாகிய எம் காதலன் எம் தோளைப் பிரிவானாயின் அவனால் விரும்பப்பட்ட எம் தோள்கள் அடையும் பயன்தான் யாது? (ஒன்றுமில்லை)

அன்னை, வாழி! வேண்டு, அன்னை! - நெய்தல்
நீர்ப் படர் தூம்பின் பூக் கெழு துறைவன்
எம் தோள் துறந்த காலை, எவன் கொல்
பல் நாள் வரும், அவன் அளித்த பொழுதே?

கூற்று : அறத்தொடு நின்ற பின்பு வரைவான் பிரிந்த
தலைமகன் கடிதின் வாராதவழி, ஐயுற்ற செவிலி, 'அவன் நும்மைத்
துறந்தான் போலும்; நுங்கட்கு அவன் கூறிய திறம் யாது?'
என்றாட்குத் தோழி சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவிக்கும் தலைவனுக்கும் இடையே
அமைந்த காதலைத் தோழி செவிலிக்கு வெளிப்படுத்திய பின்னர்,
மனத்திற்கு உரியன செய்து மீள்வதாகக் கூறிப் பிரிந்த தலைவன்
காலம் நீட்டித்தான். அப்பொழுது அவனுடைய உண்மைத் தன்மையை
ஐயுற்றுச் செவிலி வினவியபொழுது தோழி இங்ஙனம் கூறினாள்.

ஜங்குறுநாய முலமும் உரையும

உரை : அன்னையே நீ வாழ்க! அன்னையே! யான் சொல்வதனை விரும்பிக்கேள். நீரில் வாழ்தலை உடைய, உட்டுளையை உடைய நெய்தற் பூக்கள் நிரம்பிய நீர்த்துறைக்குத் தலைவன் ஆகிய எம் காதலன் எம்முடைய தோளைத் துறந்த பொழுது, அவன் பண்டு எமக்கு அருள்புரிந்த அந்த இனிய நிகழ்வே பன்னாளும் நினைவில் தோன்றுவது எக்காரணத்தாலோ? யான் அறியேன்.

அன்னை, வாழி! வேண்டு அன்னை! - புன்னை
 பொன் நிறம் விரியும் பூக்கெழு துறைவனை
 'என்னை' என்றும், யாமே; இவ் ஊர்
 பிறிது ஒன்றாகக் கூறும்;
 ஆங்கும் ஆக்குமோ, வாழிய, பாவே!

கூற்று : நொதுமலர் வரைவின் கண் தோழி செவிலிக்கு
 அறத்தொடு நின்றது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவி கடற்கரை நாட்டுத் தலைவன்
 ஒருவனோடு காதலால் ஒன்றுபட்டுக் கற்புக் கடம்பூண்ட நிலையில்,
 அஃது அறியாத அயலார் பெண் கேட்டு வந்தனர். அந்நிலையில்
 தோழி, தலைவியின் கற்பைக் காப்பாற்றுதலைத் தன் அறமாகக்
 கருதிச் செவிலிக்கு உண்மை வெளிப்படுத்தற்குக் கூறியது.

உரை : அன்னையே! நீ வாழ்க! அன்னையே! யான்
 சொல்வதனை விரும்பிக் கேட்பாயாக! புன்னை மரங்கள் பொன்
 வண்ணம் கொண்ட மலர்களை மலரச் செய்யும் கடற்றுறையினை
 உடைய தலைவனை யாம் எம் காதலுக்குரிய கேள்வன் எனக்
 கருதியுள்ளோம். ஆனால் இவ்வூர் மக்களோ வேறு வகையாகக்
 கூறுகின்றனர். பால்வரை தெய்வம் தலைவியை ஊரார் கருதுமாறு
 வேறொருவற்குரியவளாகவும் செய்து விடுமோ? அந்தப்பால்
 வாழ்வதாக!

12. தோழிக்கு உரைத்த பத்து

தோழியை நோக்கிக் கூறுவனவாகவே அமைந்த பத்துச் செய்யுட்களின் தொகுதி இப்பெயர் பெற்றது.

111

அம்ம வாழி, தோழி! பாணன்
சூழ்கழி மருங்கின் நாண் இரை கொளீஇச்
சினைக் கயல் மாய்க்கும் துறைவன் கேண்மை
பிரிந்தும் வாழ்துமோ நாமே -
அருந் தவம் முயறல் ஆற்றாதேமே?

கூற்று : 'இற்செறிப்பார்' எனக் கேட்ட தலைமகள் வரையாது வந்தொழுகும் தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவியின் மேனி வேறுபாடு கண்டும் ஊர் அவர்மொழிந்தது கேட்டும் பெற்றோர் அவளை இற்செறிக்க முயன்றதனைக் கேள்வியுற்ற தலைவி, திருமணம் செய்துகொள்ள முயலாத தலைவன், வீட்டயலே நின்றலை அறிந்து, அவன் கேட்கும் வகையில் தோழிக்குக் கூறியது.

உரை : பாண்மகன் ஊரைச் சூழ்ந்துள்ள உப்பங்கழியின் பக்கத்திலே இருந்து கொண்டு, தூண்டிலின் முள்ளிலே மீன் உண்ணுதற்குரிய இரையை மாட்டி, கருவுற்ற, கயல் மீனைக் கொல்லுதற்கு இடமான துறைக்கு உரிமை கொண்ட என் தலைவனொடு கொண்ட நட்பினை, முன்னைப் பிறவியில் நல்ல

அம்ம வாழி, தோழி! பாசிலைச்
செருந்தி தாய் இருங்கழிச் சேர்ப்பன்
தான் வரக் காண்குவாம் நாமே;
மறந்தோம் மன்ற, நானுடை நெஞ்சே.

கூற்று : களவு நீடுவழி, 'வரையலன்கொல்?' என்று அஞ்சிய
தோழிக்குத் தலைமகன் வரையும் திறம் தெளிக்க, தெளிந்த
தலைமகள் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : தலைமகன் களவுக் கூட்டத்தையே
தொடர்ந்து விரும்பியிருத்தலைக் கண்ட தோழி, அவன் திருமணம்
செய்து கொள்ள விரும்பவில்லையோ என்று ஐயுற்றாள். தலைவன்
விளரவில் திருமணத்திற்குரிய ஏற்பாட்டொடு வருவான் என்ற

தேளிவு தனக்கிருத்தலைத் தன் தோழிக்கு இங்ஙனம் அறிவித்தாள் தலைவி.

உரை : தோழியே! நீ வாழி யான் சொல்வதனைக் கேள். பசிய இலைகளைக் கொண்ட செருந்தி மரங்கள் அடர்ந்த, கரிய உப்பங்கழிக் கரைகளை உடைய சேர்ப்பன் (பிறர் யாரும் தூண்டாது) தானே வளைய வருதலை உறுதியாக நாம் காண்போம். நம்மைத் தேற்றுமுகமாக முன்னர் நம் காதலர் சொன்ன சொற்களை, நம்முடைய பெண்மைக்குரிய நாணத்தினால் மறந்தே போனோம். (அம்மறதியினால்தான் நீ அஞ்சுகின்றாய்).

113

அம்ம வாழி, தோழி! நென்னல்
ஓங்கு திரை வெண் மணல் உடைக்கும்
துறைவற்கு,
ஊரார் 'பெண்டு' என மொழிய, என்னை,
அது கேட்டு, 'அன்னாய்' என்றனள், அன்னை;
பைய, 'எம்மை' என்றனென் யானே.

250

கூற்று : வரையாது வந்தொழுகும் தலைமகன் சிறைப்புறத்து நின்று கேட்ப, 'நெருநல் இல்லத்து நிகழ்ந்தது இது' எனத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : தலைமகன் களவு நீட்டித்து வந்தான். திருமணத்தை நிகழ்த்தும் குறிப்பேதும் அவன் பால் தோன்றாம கண்ட தலைவி, ஒரு நாள் அவன் வேலிப்புறத்தில் காத்து நின்றதறிந்து, அவன் காதில் படும்படி, 'நம் வீட்டில் நேற்று இங்ஙனம் நடந்தது' என்று தன் தோழியிடம் கூறினாள்.

உரை : தோழியே, கேட்பாயாக! வெண்மையான மணல் நிறையினை உயர்ந்து வரும் அலைகள் வந்து மோதியலைக்கும் துறைவனுக்குப் பெண்டாயினேன் யான் என நேற்று ஊரார் அவர்மொழி கூற, அதனைக் கேட்ட அன்னை 'அன்னாய்?' என என்னை வினவினள். யான் அதற்கு விடையாக, 'எம்மை?' என மெல்ல மெல்லக் கூறினேன். (இதனை நீ அறிவாய்).

அம்ம வாழி, தோழி! கொண்கன்
நேரேம் ஆயினும், செல்குவம் கொல்லோ? -
கடலின் நாரை இரற்றும்
மடல்அம் பெண்ணை அவனுடை நாட்டே?

கூற்று : இடையிட்டு ஒழுகும் தலைமகள் வந்து
சிறைப்புறத்தான் ஆனமை அறிந்த தலைமகள் அவன்
கேட்குமாற்றால் தோழிக்குச் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : தொடர்ந்து வாராது அவ்வப்போது வந்து
தலைவியோடு அளவளாவிச் செல்வதனை மேற்கொண்ட தலைவன்
ஒருநாள் வந்து தலைவி மனையின் அயலே நின்றான். அவனைக்
கண்ட தலைவி தன் தோழியிடம் கூறியது இது.

உரை : தோழியே, நீ வாழி! யான் சொல்வதைக் கேள்.
கொண்கனை நாம் இங்கு எதிர்ப்பட இயலவில்லை. எனினும்,
கடலின் கண் வாழும் நாரை சென்று தங்கி ஆரவாரிக்கும்
மடல்களை உடைய அழகிய பனை மரங்களைக் கொண்ட
அவனுடைய நாட்டிற்கு நாம் செல்வோமோ?

அம்ம வாழி, தோழி! பல் மாண்
நுண் மணல் அடைகரை நம்மோடு ஆடிய
தண்ணைத் துறைவன் மறைஇ,
அன்னை அருங் கடி வந்து நின்றோனே!

கூற்று : இற்செறிப்புண்ட பின்பும், வரைந்து கொள்ள
நினையாது தலைமகன் வந்தானாக, அதனை அறிந்த தலைமகள்
அவன் கேட்குமாற்றால் தோழிக்குச் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : பிரிவாற்றாமையால் தலைவி மேனியில்
தோன்றிய மாற்றங்களை நோக்கி அவளைத் தாய் இல்லின்கண்
காவலில் வைத்தாள். அதன்பின்னும் திருமணத்திற்கு முயலாது
தொடர்ந்து வந்தான் தலைமகன். ஒருநாள் அவன் வந்து
வேலிப்புறத்தே நிற்கையில், அவன் கேட்கும் வகையில் தோழிக்குத்
தலைவி கூறி வரைவு கடாவினது இது.

உரை : தோழியே, நீ வாழி! யான் கூறுவதனைக் கேட்பாயாக. நுண்ணிய மணல் நிறைந்த கடற்கரையின்கண் நம்மோடு விளையாடி மகிழ்ந்த குளிர்ந்த கடற்றுறைக்குரிய நம் காதலர், யாரும் அறியாமல் மறைந்து, அன்னையால் அரிதிற் காவல் செய்யப்பட்ட நம் இல்லின் அருகே வந்து நின்றனன்.

116

அம்ம, வாழி, தோழி! நாம் அடி,
நீல இருங்கழி நீலம் கூம்பும்
மாலை வந்தன்று, மன்ற -
காலை அன்ன காலை முந்துறுத்தே.

256

கூற்று : ஏற்பாட்டின்கண் தலைமகன் சிறைப்புறத்து நின்று கேட்ப, தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : பிரிவுக் காலத்தில் மாலைப் பொழுதின் வரவால் தான் படும் துயரைத் தலைமகன் உணர்ந்து, விரைவில் மணம் செய்து கொள்ள வற்புறுத்தும் வகையில், ஒரு நாள் ஏற்பாட்டு வேளையில் அவன் வந்து மனைப்புறத்தே நிற்கையில் தோழியிடம் தலைவி கூறியது.

உரை : தோழியே நீ வாழி! யான் சொல்வதனைக் கேள். நீல நிறம் கொண்ட, பெரிய உப்பங்கழியில் வளரும் நீல மலர் குவியக் கூடிய மாலைக்காலம், தெளிவாக, கூற்றுவனைப் போன்ற கொடுமையுடைய தென்றற் காற்றை முன்னே விடுத்து இதோ வந்துவிட்டது. (யான் எங்ஙனம் பொறுப்பேன்?).

அம்ம வாழி, தோழி! நலனே
 இன்னது ஆகுதல் கொடிதே! - புன்னை
 அணி மலர் துறைதொறும் வரிக்கும்
 மணி நீர்ச் சேர்ப்பனை மறவாதோர்க்கே.

கூற்று : வரையாது வந்து ஒழுகும் தலைமகள்
 சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவன் தலைவியைத் திருமணம் செய்து
 கொள்வதில் கருத்தின்றித் தொடர்ந்து வந்து தலைவியொடு

எநயதல் - தோழிக்கு உரைத்த பத்து

அளவளாலி வந்தான். ஒருநாள் வந்து தலைவியின் இல்லருகே காத்து நின்றானாக, அவன் கேட்கும் வண்ணம் தலைவி தன் தோழிக்கு இங்ஙனம் கூறினாள்.

உரை : தோழியே, நீ வாழ்க! யான் கூறுவதனைக் கேள். புள்ளையின் அழகிய மலர்கள் உதிர்ந்து வீழ்ந்து நீர்த்துறைகள் பலவற்றினையும் கோலம் செய்யும், நீல மணி போன்ற கடலை உடைய நெய்தல் நிலத்தின் தலைவனை ஒருநாளும் மறவாதோர்க்கு, அவர்களது மேனியழகு இங்ஙனம் ஆகுதல் கொடிதேயாம்.

அம்ம வாழி, தோழி! யான் இன்று,
 அறனிலாளற் கண்ட பொழுதில்,
 சினவுவென் தகைக்குவென் சென்றனென்;
 பின் நினைந்து இரங்கிப் பெயர் தந்தேனே.

கூற்று : சிறைப்புறமாகத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. தோழி வாயில் மறுத்த தலைமகள், பின்பு தலைமகள் வந்துழி, நிகழ்ந்ததனை அவட்குக் கூறியதூஉம் ஆம்.

கூற்று விளக்கம் : ஊடுதற்குரிய காரணம் இருந்தும் தலைவி அவளை ஏற்றுக் கொண்டதற்குக் காரணம் வினவிய தோழிக்குத் தலைவி கூறியது அல்லது அவள் கேளாமலேயே,

தலைவன் மீண்டு வந்தபொழுது ஆற்றாமை காரணமாகத் தான் நடந்து கொண்டதனைத் தன் தோழிக்குக் கூறியது.

உரை : தோழியே, நீ வாழி! யான் கூறுவதனைக் கேட்பாயாக. யான் இன்று, நம் காதலனாகிய அன்பில்லாதானைக் கண்டபோது அவன்பால் சினம் கொண்டு ஊடுவேன் என்றும், அவன் இல்லத்துட் புகாது தடுப்பேன் என்றும் உறுதிகொண்டு அவன்முன் சென்றேன். ஆனால், அவனைக் கண்ட மாத்திரத்தில், உலகியலை நினைந்தும் மனம் இரங்கியும் அவ்வுறுதி தளரப்பெற்று வறிது மீண்டேன். (என் இயல்பு இருந்தவாறு என்னே!)

அம்ம வாழி, தோழி! நன்றும்
எய்யாமையின் ஏதில பற்றி;
அன்பு இலன் மன்ற பெரிதே -
மென்புலக் கொண்கன் வாராதோனே!

கூற்று : 'வரைதற்கு வேண்டுவன முயல்வேம்' எனச் சொல்லி வரையாது செலுத்துகின்ற தலைமகன், சிறைப்புறத்தான் ஆளமை அறிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவியைக் களவிற் கூடி இன்புற்ற தலைமகன், விரைவில் மணத்திற்கு ஆவன செய்வதாக வாக்களித்துவிட்டுத் தொடர்ந்து களவினை நீட்டித்தான். அவன் ஒருநாள் தலைவியின் வீட்டருகே மறைந்து நின்றதனைக் கண்ட தலைவி, அவன் கேட்டு மணத்திற்கு வேண்டுவன செய்யும் வகையில், தன் தோழிக்குச் சொல்லியது இது.

உரை : தோழியே, நீ வாழ்க! யான் கூறுவதனைக் கேட்பாயாக. மென்புலமாகிய நெய்தல் நிலத்தலைவன் (நம் காதலன்) தன் மிகுந்த அறியாமை ஏதுவாக, வரைவதற்குரிய கடமைக்குத் தொடர்பில்லாத பிற நெறிகளை மேற்கொண்டவனாய், திருமணத்திற்குரிய ஏற்பாடுகளோடு வாரானாயினான். அவன் தெளிவாக நம்பால் அன்புடையனல்லன். (வன்கண்மை உடையவனேயாவான்).

அம்ம வாழி, தோழி! நலம் மிக
நல்ல ஆயின, அளிய மென் தோளே -
மல்லல் இருங் கழி மஸ்கும்
மெல்லம் புலம்பன் வந்தமாறே.

கூற்று : வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்த தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : திருமணத்திற்கு வேண்டியன செய்து கொண்டு மீள்வதாகச் சொல்லிச் சென்ற தலைவன் வந்து தலைவி வீட்டின் புறத்தே மறைவாக நிற்கக் கண்ட தலைமகள் தன் தோழிக்கு மகிழ்ந்து உரைத்தது இது.

உரை : தோழியே, நீ வாழ்க! யான் சொல்வதனைக் கேட்பாயாக. பெரிய உப்பங்கழியில் உள்ள நீர் கருமணலை விரியச் செய்யும் மென்புலமான நெய்தல் நிலத்தலைவனான நம் காதலன் தான் சொன்ன வண்ணமே நம்மை நாடி வந்தமையால், இரங்கத்தக்க வகையில் இதுகாறும் மெலிவெய்தியிருந்த இத்தோள்கள், தாம் இழந்த அழகினை விட மிகுதியான அழகினைப் பெற்றுப் பெரிதும் பொலிவுற்றன. (அவர் அன்பு இருந்தவாறு என்னே!).

പിന്തുടരണ

പിന്തുടരണ, എലട്രോണുകൾ പ്ലാസ്മാറ്റിക്
പ്രവാഹങ്ങൾ തൊഴിയുന്ന പ്രതിരോധശേഷി.

ഈ ഭാഗം മധ്യസ്ഥം ഹാലി സെമിക്വണ്ടം
400 ഹെർട്സിൽ എടുത്തു.

മിനുക്കുമ്പടി ഹാലിഡ് ധ്വജകം - 175

പിന്തുടരണ (പിന്തുടരണ) എടുത്തു

പിന്തുടരണ എടുത്തു

മിനുക്കുമ്പടി ക്രമീകരിച്ച പിന്തുടരണ ഹാലിഡ്
പ്രവാഹം ഉണ്ടാക്കുന്നു.

എടുത്തു മധ്യം മിനുക്കുമ്പടി -
പിന്തുടരണ മധ്യം മിനുക്കുമ്പടി ഉണ്ടാക്കുന്നു.
മിനുക്കുമ്പടി മിനുക്കുമ്പടി (110, 379)
മിനുക്കുമ്പടി മിനുക്കുമ്പടി.

1. குறிஞ்சி

நின்ற சொல்லர்; நீடுதோறு இனியர்;
என்றும் என் தோள் பிரிவு அறியலரே;
தாமரைத் தண் தாது ஊதி, மீமிசைச்
சாந்தில் தொடுத்த தீம் தேன் போல,
புரைய மன்ற, புரையோர் கேண்மை;
நீர் இன்று அமையா உலகம் போலத்
தம் இன்று அமையா நம் நயந்தருளி
நறு நுதல் பசத்தல் அஞ்சிச்
சிறுமை உறுபவோ? செய்பு அறியலரே!

5

- கபிலர்.

கூற்று : பிரிவு உணர்த்திய தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவன் பிரியக் கருதியது அறிந்த தோழி தலைவியிடத்துக் கூறலும், தலைவி அவர் இல்லாமல் அமையாத

2. பாலை

அழுந்துபட வீழ்ந்த பெருந் தண் குன்றத்து
ஒலி வல் ஈந்தின் உலவைஅம் காட்டு,
ஆறு செல் மாக்கள் சென்னி எறிந்த
செம் மறுத் தலைய, நெய்த்தோர் வாய,
வல்லியப் பெருந் தலைக் குருளை, மாலை, 5
மான் நோக்கு இண்டு இவர் ஈங்கைய கரணை;
வை எயிற்று ஐயள் மடந்தைமுன் உற்று
எல்லிடை நீங்கும் இளையோன் உள்ளம்,
காலொடு பட்ட மாரி
மால் வரை மிளிர்க்கும் உருமினும் கொடிதே! 10

- பெரும்பதுமனார்.

கூற்று : உடன் போகா நின்றாரை இடைச்சுரத்துக் கண்டார்
சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவனும் தலைவியும் ஒருப்பட்டெழுந்து
சுரத்திடைச் செல்லக்கண்டோர், இக்கொடுஞ் சுரத்தில் மென்மைப்
பண்புடைய இவளைக் கொண்டு செல்லும் இந்த இளைஞன் உள்ளம்
இடையைக் காட்டிலும் கொடிது எனக் கவலைப்பட்டுக் கூறியது.

3. பாலை

ஈண் பருந்து உயவும் வான் பொரு நெடுஞ் சினைப்
பொரி அரை வேம்பின் புள்ளி நீழல்,
கட்டளை அன்ன இட்டு அரங்கு இழைத்து
கல்லாச் சிறாஅர் நெல்லி வட்டு ஆடும்
வில் ஏர் உழவர் வெம் முனைச் சீறார்ச் 5
கரன்முதல் வந்த உரன் மாய் மாலை
உள்ளினென் அல்லெனோ, யானே - உள்ளிய
வினை முடித்தன்ன இனியோள்
மனை மாண் கூரொடு படர் பொழுது எனவே?

- இளங்கீரனார்.

கூற்று : முன் ஒரு காலத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் பின்னும் பொருள் கடைக் கூட்டிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : முன்பு பொருள் தேடச் சென்றிருந்துவந்த தலைமகன், மற்றொரு காலத்துப் பின்னும் பொருள் தேடும்படியாகக் கருதிய நெஞ்சை நோக்கி “நெஞ்சே! மாலைப் பொழுது வரக்கண்டு இம்மாலைப்பொழுது நம் காதலி நம்மைக் கருதி வருந்துதற்குரிய காலமென்று முன்பு பிரிந்த இடத்துக் கருதினேன் அல்லனோ’ என வருந்திக் கூறுவது.

4. நெய்தல்

கானல் அம் சிறுகுடிக்க கடல் மேம் பாதவர்
நீல் நிறப் புன்னைக் கொழு நிழல் அசைஇ,
தண் பெரும் பரப்பின் ஒண் பதம் நோக்கி,
அம் கண் அரில் வலை உணக்கும் துறைவனொடு,
'அலரே அன்னை அறியின், இவண் உறை வாழ்க்கை 5
அரிய ஆகும் நமக்கு' எனக் கூறின்,
கொண்டும் செல்வர்கொல் - தோழி! - உமணர்
வெண் கல் உப்பின் கொள்ளை சாற்றி,
கண நிரை கிளர்க்கும் நெடு நெறிச் சகடம்
மணல் மடுத்து உரறும் ஓசை கழனிக்கு

10

7

கருங் கால் வெண் குருகு வெருஉம்
இருங் கழிச் சேர்ப்பின் தம் உறைவின் ஊர்க்கே?

- அம்மூவனார்.

கூற்று : தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி அவர் அச்சம்
தோன்றச்சொல்லி வரைவு கடாயது. (வரைவு - திருமணம்).

கூற்று விளக்கம் : களவொழுக்கத்தில் அண்மையில் ஓரிடத்தில்
தலைவன் வந்திருப்பதையறிந்த தோழி, அவன் கேட்க, விரைந்து
திருமணம் செய்து கொள்ளும் வகையில் தலைவியை நோக்கி,
'நமக்குண்டாகிய பழிச் சொல்லை அன்னை அறிந்தால் வீட்டின்
கண்ணே தங்க வைப்பாள் எனத் தலைவரிடம் சொன்னால், அவர்
தலைவியைத் தம்மூர்க்குக் கொண்டு செல்வாரே' எனக் கவலைப்பட்டுக்
கூறியது.

5. குறிஞ்சி

நிலம் நீர் ஆர, குன்றம் குழைப்ப,
அகல் வாய்ப் பைஞ் சுனைப் பயிர் கால்யாப்ப,
குறவர் கொன்ற குறைக் கொடி நறைப் பவர்
நறங் காழ் ஆரம் சுற்றுவன அகைப்ப,
பெரும் பெயல் பொழிந்த தொழில எழிலி
தெற்கு ஏர்பு இரங்கும் அற்சிரக் காலையும்,
அந்தே, காதலர்ப் பிரிதல் - இன்று செல்
இளையர்த் தருஉம் வாயையொடு
மயங்கு இதழ் மழைக் கண் பயந்த, தாதே.

- பெருங்குன்றூர் கீழார்.

கூற்று : தலைவன் செலவுக் குறிப்பு அறிந்து வேறுபட்ட தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : வினைமேற் செல்லும் தலைவனின் குறிப்பறிந்த தலைவி தனித்திருக்க அஞ்சி வருந்திய நிலையில் மேனி வேறுபட்டுக் காட்டுகின்றாள், அதனையறிந்த தோழி அவளை நோக்கி 'உன் கண்கள்

6. குறிஞ்சி

நீர் வளர் ஆம்பல் தூம்புடைத் திரள் கால்
நார் உரித்தன்ன மதன் இல் மாமை,
சுவளை அன்ன ஏந்து எழில் மழைக் கண்,
திலை அல்குல், பெருந் தோள், குறுமக்டு
எய்தச் சென்று செப்புநர்ப் பெறினே,

5

'இவர் யார்?' என்குவள் அல்லள்; முனாஅது
அத்தக் குமிழின் கொடு மூக்கு விளை கனி
எறி மட மாற்கு வல்சி ஆகும்
வல் வில் ஓரி கானம் நாறி,
இரும் பல் ஒலிவரும் கூந்தல்
பெரும் பேதுறுவள், யாம் வந்தனம் எனவே.

10

- பரணர்.

கூற்று : இரவுக் குறிப்பாற் பட்டு ஆற்றானாய தலைவன், தோழி கேட்ப, தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது

கூற்று விளக்கம் : இரவுக் குறி வேண்டிச் சென்ற தலைவன் தோழி கேட்டு உடன்படுத்துமாறு 'யாம் வந்திருக்கின்றேம் என்று தலைவியிடத்து ஒருவர் சென்று கூறினால் யாரோ என்று கூறாது யாம் வந்துளேம்' என்று மகிழ்ந்து களிப்பால் மயங்குவாள்; அப்படிக்கூறுவாரைப் பெறவில்லையே என வருந்திக் கூறுவது

தலைவன் இரவுக் குறியிடத்தில் வந்து தன் வரவைத் தலைவிக்கு அறிவிப்பார் இல்லையே என்று தோழி கேட்பத் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறியது.

7. பாலை

குருடை நனந் தலைச் சுனை நீர் மல்க,
பெரு வரை அடுக்கத்து அருவி ஆர்ப்ப,
கல் அலைத்து இழிதரும் கடு வரற் காண் யாற்றுக,
கழை மாய் நீத்தம் காடு அலை ஆர்ப்ப,
தழங்கு குரல் ஏறொடு முழங்கி, வானம்
இன்னே பெய்ய மின்னுமால் - தோழி!
வெண்ணெல் அருந்திய வரி நுதல் யானை,
தண் நறுஞ் சிலம்பில் துள்கம்
சிறியிலைச் சந்தின வாடு பெருங் காட்டே.

5

- நல்வெள்ளியார்.

கூற்று : பட்ட பின்றை வரையாது கிழவோன் நெட்டிடைக் கழிந்து பொருள்வயிற் பிரிய, ஆற்றாளாய தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : அறத்தொடு நின்ற பின்பு திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் தலைவன் பொருள்தேடி நெடுந்தாரம் பிரிந்து போயினான். அந்நிலையை ஆற்றாத தலைவிக்குத் தோழி! 'கார் காலம் வந்து விட்டது. தலைவர் இனி வந்து நினை மணம் புரிவர். நீ வருந்தாதே' எனக் கூறித் தேற்றியது.

8. குறிஞ்சி

அல்கு படர் உழந்த அரி மதர் மழைக்கண்,
பல் பூம் பகைத் தழை நுடங்கும் அல்குல்,
திரு மணி புரையும் மேனி மடவோள்
யார் மகள்கொல்? இவள் தந்தை வாழியர்!
துயரம் உறீஇயினள் எம்மே; அகல்வயல் 5
அரிவனர் அரிந்தும் தருவனர்ப் பெற்றும்
தண் சேறு தாஅய், மதனுடை நோன் தாள்
கண் போல் நெய்தல் போர்வில். பூக்கும்
திண் தேர்ப் பொறையன் தொண்டி-
தன் திறம் பெறுக, இவள் ஈன்ற தாயே! 10

.....

பெற்று : இயற்கைப் புணர்ச்சி இறுதிக்கண் தலைமகளை ஆயத்தொடும்
கண்ட தலைமகள் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : இயற்கைப் புணர்ச்சி இறுதியில் ஆயத்தொடு கூடிய தலைமகளை தலைமகன், 'இவள் யார் மகள்' என வியந்து, 'இவள் எனக்கு அடைதற்கு அரியவள்' என ஆற்றானாகி 'இத்தகைய மகளைப் பெற்று எனக்குதவிய பெற்றோர் வாழ்க' என வாழ்த்துவது.

9. பாலை

அழிவின் முயலும் ஆர்வ மாக்கள்
வழிபடு தெய்வம் கண் கண்டாங்கு,
அவ்வரல் வருத்தம் தீர, யாழ் நின்
நல மென் பண்ணத் தோள் எய்தினம்; ஆதலின்,
பொய் பூம் புன்கின் அழற் தகை ஒன் முறி 5
கணங்கு அணி வன முலை அணங்கு கொளத் திமிர்,
நிழல் காண்தோறும் நெடிய வைகி,
மணல் காண்தோறும் வண்டல் கைதி,
வருத்தாது ஏகுமதி - வால் எயிற்றோயே!
மா நனை கொழுதி மகிழ் குயில் ஆனம் 10
நறுந் தன் பொழில், கானம்;
குறும் பல் ஊர, யாம் செல்லும் ஆறே.

- பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ.

கூற்று : இஃது உடன் போகா நின்ற தலைமகள் தலைமகட்கு உரைத்தது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவி கருதிய வண்ணம் அவளை இரவிலே அழைத்துக் கொண்டு செல்லுந் தலைமகள் விடிந்தபின் கரமும் இடையூறும் கடந்து போகும்போது தலைமகளை நோக்கி 'நெறி எங்கும் பொழிலும் ஊர்களும் உள்ளன. ஆதலின், நீ விளையாடி வருந்தாது ஏகு' எனக் கூறி மெல்லக் கொண்டு செல்வது.

10. பாலை

அண்ணாந்து ஏந்திய வன முலை தளரினும்,
பொன் நேர் மேனி மணியின் தாழ்ந்த
நல் நெடுங் கூந்தல் நரையொடு முடிப்பினும்,
நீத்தல் ஒம்புமதி - பூக் கேழ் ஊர!

இன் கடுங் கள்ளின் இழை அணி நெடுந் தேர்க்
கொற்றச் சோழர் கொங்கர்ப் பணீஇயர்,
வெண் கோட்டு யானைப் போலர் கிழவோன்
பழையன் வேல் வாய்த்தன்ன நின்
பிழையா நல் மொழி தேறிய இவட்கே.

5

.....

கூற்று : உடன்போக்கும் தோழி கையடுத்தது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவி விரும்பியவாறு தோழி இருவரையும் ஒருப்படுத்தி வைகிருளிலே தலைவியைத் தலைவன் பாற் சேர்த்துக் கையடுத்தல் செய்து இருவரையும் வலஞ்செய்து நின்று நின் மாறுபடாத மொழியைத் தெளிந்து புகல் புக்க இவளை முதுமையெய்தினும் கைவிடாது பாதுகாப்பாயாகவெனத் தலைமகனுக்கு ஒருப்படுத்திக் கூறுவது.

11. நெய்தல்

பெய்யாது வைகிய கோதை போல
மெய் சாயினை, அவர் செய் குறி பிழைப்ப;
உள்ளி நொதாமலர் நேர்பு உரை தெள்ளிதின்
வாரார் என்னும் புலவி உட்கொளல்
ஒழிகுமாள, நின் நெஞ்சத்தானே;
புணரி பொருத பூ மணல் அடைகரை,
ஆழி மருங்கின் அலவன் ஓம்பி,
வலவன் வள்பு ஆய்ந்து ஊர,
நிலவு விரிந்தன்றால், கானலானே.

5

- உலோச்சனார்.

கூற்று : காப்பு மிகுதிக்கண் இடையீடுபட்டு ஆற்றாளாய தலைமகட்கு, தலைமகன் சிறைப் புறத்தானாகத் தோழி சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : காவல் மிகுதியாலே தலைவனைக் கூடப்பெறாமல் ஆற்றாது வருந்திய தலைவியைத் தோழி நோக்கி, நீ வருந்தாதே நிலவு விரிந்ததனால் அவர் இன்னே வருவரெனக் கூறுவாள் போன்று, காவல் மிகுதியால் இரவுக் குறி பிறழ்ந்தும், அதனாலே தலைவி படும் துன்பமும் சிறைப்புறத்திருந்த தலைவன் கேட்டு வரைவொடு புகுமாறு கூறுவது.

தலைவர்
என்பதாம்.

12. பாலை

விளம்பழம் கமழும் கமஞ்சூற் குழிசிப்
பாசம் தின்ற தேய் கால் மத்தம்
நெய் தெரி இயக்கம் வெளில்முதல் முழங்கும்
வைகு புலர் விடியல் மெய் கரந்து, தன் கால்
அரி அமை சிலம்பு கழீஇ, பல் மாண்
வரி புனை பந்தொடு வைஇய செல்வோள்,
இவை காண்தோறும் தோவர்மாதோ;

5

அளியரோ அளியர் என் ஆயத்தோர்! 'என
நும்மொடு வரவு தான் அயரவும்,
தன் வரைத்து அன்றியும் கலுழ்ந்தன கண்ணே! 10

- கயமனார்.

கூற்று : தோழி உடன் போக்கு அஞ்சவித்தது.

கூற்று விளக்கம் : தலைமகனோடு தலைமகள் செல்லத் தோழி உடன்படுத்தினாள், செவிலியிடம் சென்றும் அறத்தொடு நின்றாள். பின்பு தலைமகளிடம் அவ்வுடன் போக்கு இப்போது வேண்டாமென நிறுத்தினாள். நிறுத்தியபின் தலைமகளிடம் சென்று 'தலைவி நின்னோடு வர உடன்பட்டாள். ஆனால் சிலம்பு முதலியவற்றைக் கழற்றி வைக்கும்போது, தன் தோழியர் நோவக் கூடுமே என வருந்தினள்' என்று கூறி அச்செலவைத் தவிர்த்தாள். செலவு தவிர்த்தமைக்குக் காரணம் திருமணத்திற்கு முயல்க என அறிவுறுத்துவதே ஆம்.

13. குறிஞ்சி

எழாஅஆகலின், எழில் நலம் தொலைய
அழாஅ தீமோ, நொதாமலர் தலையே!-
ஏனல் காவலர் மா வீழ்த்துப் பறித்த
பகழி அன்ன சேயரி மழைக்கண்.

நல்ல பெருந் தோளோயே! கொல்லன்
எறி பொன் பிதிரின் சிறு பல தாய்
வேங்கை வீ உகும் ஓங்கு மலைக் கட்சி
மயில் அறிபு அறியாமன்னோ;
பயில் குரல் கவரும் பைம் புறக் கிளியே.

5

- கபிலர்.

கூற்று : இயற்கைப் புணர்ச்சியின் பிறறை ஞான்று, தலைவியின் வேறுபாடு கண்ட தோழி தலைவி மறைத்தற்குச் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : இயற்கைப் புணர்ச்சியின் மறுநாள் தலைவியின் கண் சிவப்பு முதலாய வேறுபாடு கண்டு இவ்வேறுபாடு எதனால் ஆயிற்று என்று வினாவிய தோழிக்கு மறைத்துக் கூறுதலானே அவள் 'தினைக் கதிரைக் கிளிகள் கொய்து கொண்டு போகவும் அவற்றை ஒட்ட நீ எழுந்தாயுமில்லை. இனி ஆழாதேனும் இரு' எனக் கூறுவாள் போன்று இறைச்சியால் அவளது களவொழுக்கத்தைத் தான் அறிந்து கொண்டமையைப் பொருள் கொள்ளுமாறு தானும் மறைத்துக் கூறாநிற்பது.

14. பாலை

தொல் கவின் தொலைய, தோள் நலம் சாஅய,
நல்கார் நீத்தனர்ஆயினும், நல்குவர்;
நட்டனர், வாழி! - தோழி! - குட்டுவன்
அகப்பா அழிய நூறி, செம்பியன்
பகல் தீ வேட்ட ஞாட்பினும் மிகப் பெரிது 5
அலர் எழச் சென்றனர் ஆயினும் - மலர் கவிழ்ந்து
மா மடல் அவிழ்ந்த காந்தள்அம் சாரல்,
இனம் சால் வயக் களிறு பாந்தட் பட்டென,
துஞ்சாத் துயரத்து அஞ்சு பிடிப் பூசல் 10
நெடு வரை விடரகத்து இயம்பும்
கடு மான் புல்லிய காடு இறந்தோரே.

- மாமுலவை

கற்று : இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைவி இயற்பட மொழிந்தது.

கூற்று விளக்கம் : அறத்தொடு நின்றலில் முதலில் தலைவன் பிரிந்தமைய காரணமாகத் தலைவி தலைவன் தள்ளைக் கைவிட்டான் என வருந்திப் புலம்பினாள். இதனைக் கேட்ட தோழி, தலைவன் நம்மைக் கைவிட்டானாயின் அவன் இயல்பு தவறுடையது என்று பழித்துக் கூறினாள். அது கேட்ட தலைவி அவ்வாறு அவர் கைவிட்டாராயினும் குறித்த பருவத்தில் வந்து அன்பு செய்வர் என்று தலைவனின் நல்ல இயல்புகளைக் கூறினாள் என்பது.

15. நெய்தல்

முழங்கு நிரை கொழீஇய மூரி எக்கர்,
நுணங்கு துகில் நுடக்கம் போல, கணம்கொள
ஊதை தூற்றும் உரவுநீர்ச் சேர்ப்ப!

பூவின் அன்ன நலம் புதிது உண்டு,
நீ புணர்ந்தனையேம் அன்மையின், யாமே

5

நேர்ப்புடை நெஞ்சம் தாங்கத் தாங்கி,
மாக இவ் கற்பின் மடவோள் குழவி
பெய் வாங்கக் கைவிட்டாங்கு,

சேனும் எம்மொடு வந்த

நானும் விட்டேம்; அலர்க, இவ் ஊரே!

10

- அறிவுடை நம்பி.

தமிழ்நாடு முன்னாள் உறுப்பினர்

கூற்று : வளரவு நீட்டித்தவழி, தோழி தலைமகற்குச் சொல்லி வளரவு கடாயது.

கூற்று விளக்கம் : களவின்கண் ஒழுகிய தலைவன் மணம் செய்து கொள்ளாது, காலம் தாழ்க்கத் தோழி அவனை நோக்கிச் "சேர்ப்பனே, நீ தலைவியின் நலத்தை உண்டனை; எனினும் உன்னைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லேம் ஆயினோம். அதனால் அலர் உண்டாயிற்று. எங்கள் நாணமும் அழிகின்றது" எனக் கூறியது.

16. பாலை

புணரின் புணராது பொருளே; பொருள்வயிற்
பிரியின் புணராது புணர்வே; ஆயிடைச்
செல்லினும், செல்லாய்ஆயினும், நல்லதற்கு
உரியை - வாழி, என் நெஞ்சே! - பொருளே,

வாடாப் பூவின் பொய்கை நாப்பண்

ஓடும் வாயின் கெடுவ; யானே,

விழுநீர் வியலகம் தூணி ஆக

எழு மாண் அளக்கும் விழு நெதி பெறினும்,

கணங்குழைக்கு அமர்த்த சேயரி மழைக் கண்

அமர்ந்து இனிது நோக்கமொடு செகுத்தனென்;

எனைய ஆகுக! வாழிய பொருளே!

5

10

- சிறைக்குடி ஆந்தை

கூற்று : பொருள் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சினை நெருங்கித் தலைவன் செலவு அழுங்கியது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவியை விட்டு நீங்கிச் சென்று பொருள் ஈட்டிட விரும்பிற்று தலைவன் நெஞ்சம். அந்நிலையில் அவன் தன் நெஞ்சினை நோக்கி, "யான் இவளது கண்ணால் கட்டுண்டேன். இஃது இன்பம் தந்தது. இவ்வின்பத்தினும் பொருள் சிறந்தது இல்லை. எனவே பொருள் தேடற்கு நான் நின்னோடு வர மாட்டேன்" என்று கூறியது.

பொருள் : "என் நெஞ்சில் உன் கண்ணால் கட்டுண்டேன். இஃது இன்பம் தந்தது. இவ்வின்பத்தினும் பொருள் சிறந்தது இல்லை. எனவே பொருள் தேடற்கு நான் நின்னோடு வர மாட்டேன்" என்று கூறியது.

17. குறிஞ்சி

நாள் மழை தலைஇய நல் நெடுங் குன்றத்து
மால் கடல் திரையின் இழிதரும் அருவி
அகல் இருங் கானத்து அல்கு அணி நோக்கி,
தாங்கவும் தகைவரை நில்லா நீர் கழல்பு
ஏந்து எழில் மழைக் கண் கலுழ்தலின், அன்னை, 5
'எவன் செய்தனையோ? நின் இலங்கு எயிறு உண்கு' என
மெல்லிய இனிய கூறலின், வல் விரைந்து,
உயிரினும் சிறந்த நாணும் நனி மறந்து,
உரைத்தல் உய்ந்தனனே - தோழி! - சாரல்,
காந்தள் ஊதிய மணி நிறத் தூம்பி
தீம் தொடை நரம்பின் இமிரும் 10
வான் தோய் வெற்பன் மார்பு அணங்கு எனவே.

- நொச்சி நியமங்கிழார்

கூற்று : முன்னிலைப் புறமொழியாகத் தலைமகள் தோழிக்கு சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : மணம் செய்து கொள்ளாமல் பகற்குறிக்க வந்தொழுகும் தலைவன் வராதிருக்க வருந்துகிறாள் தலைவி. பின் ஒருநாள் அவன் வந்து மறைவிடத்தே நிற்கிறாள். அந்நிலையில் தலைமகள் தோழியிடம் 'நான் அவனை எதிர்ப்பட்ட இடம் கண்டு அளி'

கொண்டிருந்தேன். அப்போது அன்னை என்னை யாதெனக் கேட்டாள். நான் என்னை மறந்து, தலைவன் மார்பைப் பெறாமல் வருந்துகின்றேன் என்று சொல்லத் தொடங்கிப் பின்பு தவிர்ந்தேன்' என்று தலைமகள் கூறுவதாக அமைந்தது.

18. பாலை

பருவரல் நெஞ்சமொடு பல் படர் அகல
 வருவர் வாழி - தோழி! - மூவன்
 முழு வலி முள் எயிறு அழுத்திய கதவின்,
 கானல்அம் தொண்டிப் பொருநன், வென் வேல்
 தெறல் அருந் தானைப் பொறையன், பாசறை, 5
 நெஞ்சம் நடுக்குறாஉம் துஞ்சா மறவர்
 திரை தபு கடலின் இனிது கண் படுப்ப,
 கடாஅம் கழீஇய கதன் அடங்கு யானைத்
 தடாஅ நிலை ஒரு கோட்டன்ன, 10
 ஒன்று இலங்கு அருவிய குன்று இறந்தோரே.

- பொய்கையர்

கூற்று : பிரிவிடை ஆற்றளாகிய தலைவியைத் தோழி வற்புறுத்திய

கூற்று விளக்கம் : தலைவன் பிரிந்து வேற்று நாடு சென்றா
 தலைவி வருந்தினாள். அப்போது தோழி, 'பாலை வழியே செ
 தலைவர் நின் வருத்தம் தீரும்படி விரைவில் வருவார்' என்று கூறி

உரை : "தோழி! நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக!. வே
 கணைக்காலிரும்பொறை மூவன் என்பவனைப் போரில் வென்ற
 அவனுடைய நிரம்பிய வலிமையுடைய முட்போன்ற பற்களைப் பிடு
 கோணர்ந்தான்; தன் வாயிற் கதவில் வைத்து இழைத்தான், சி

19. நெய்தல்

இறவுப் புறத்து அன்ன பிணர் படு தடவு முதல்
சுறவுக் கோட்டன்ன முள் இலைத் தாழை,
பெருங் களிற்று மருப்பின் அன்ன அரும்பு முதிர்வு
நல் மான் உளையின் வேறுபடத் தோன்றி,
விழவுக் களம் கமழும் உரவுநீர்ச் சேர்ப்ப!

5

இன மணி நெடுந்தேர் பாகன் இயக்க,
செலீஇய சேறிஆயின், இவளே
வருவை ஆகிய சிநாள்
வாழாளாதல் நற்கு அறிந்தனை சென்மே!

- நக்கண்ணையார்.

கூற்று : புணர்ந்து நீங்கிய தலைவளைத் தோழி வளரவு கடாயது

கூற்று விளக்கம் : பகற்குறியின்கண் தலைவியைக் கூடித்
செல்லும் தலைவளைத் தோழி நோக்கி, 'இவ்வாறு நீ சென்றால் யீண்டு
நீ வருவதற்குள் இவள் இறந்து விடுவாள்'. எனவே நீ விரைந்து கொள்க
என அறிவுறுத்தியது.

20. மருதம்

ஐய! குறுமகட் கண்டிகும்; வைகி,
மகிழ்நன் மார்பில் துஞ்சி, அவிழ் இணர்த்
தேம் பாய் மராஅம் கமழும் கூந்தல்
துளங்குஇயல் அசைவர, கலிங்கம் துயல்வர,
செறிதொடி தெளிர்ப்ப வீசி, மறுகில், 5
பூப் போல் உண்கண் பெயர்ப்ப நோக்கி,
சென்றனள் - வாழிய, மடந்தை! - நுண் பல்
கணங்கு அணிவுற்ற விளங்கு பூணள்;
மார்புறு முயக்கிடை ஞெமிர்ந்த சோர் குழை,
பழம் பிணி வைகிய தோள் இணைக் 10
குழைந்த கோதை, கொடி முயங்கலளே.

- ஓரம்போகியார்.

கூற்று : பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகன் 'யாரையும் அறியேன்' என்றாற்குத் தலைவி சொல்லியது, வாயிலாகப் புக்க தோழி தலைவிக்குச் சொல்லியதூஉம் ஆம்.

கூற்று விளக்கம் : தலைவன் 'யாரையும் அறியேன்' என்று உரைத்தபோது, தலைவி 'உன் மார்பிலே தூங்கி இப்போது அவ்வின்பத்தைப் பெறாத நிலையில் தெருவழியே போகும் அப்பரத்தையை நான் கண்டேன். எனவே நீ ஏன் வீணாகப் பொய் கூறுகின்றாய்' என்று சினந்து கூறியது.

ആദിപാഠം

ആദി + പാഠം + ആദി ആദിപാഠം
ആദിപാഠം ആദി ആദി ആദി
ആദിപാഠം ആദിപാഠം

ആദിപാഠം 13 ആദിപാഠം
31 ആദിപാഠം 2000

1, 3, 5, 7, 9 - ആദിപാഠം
ആദിപാഠം 1000

2, 8, 12, 18 ആദിപാഠം
ആദിപാഠം 1000

4, 14, 24 ആദിപാഠം
ആദിപാഠം 1000

6, 16, 26 ആദിപാഠം
ആദിപാഠം 1000

8, 20, 30 ആദിപാഠം
ആദിപാഠം 1000

ആദി 120 - പാഠം - ആദിപാഠം

121 - 300 - പാഠം

301 - 400 - പാഠം

ആദിപാഠം 1000

1000 145

கனிர்நியுரை நின்ற

6. மருதம்

அரி பெய் சிலம்பின் ஆம்பல் அம் தொடலை,
அரம் போழ் அன் வளைப் பொலிந்த முன்கை,
இழை அணி பனைத்தோள், ஐயை தந்தை,
மழை வளம் தருஉம் மா வண் தித்தன்,
பிண்ட நெல்லின் உறந்தை ஆங்கண் - 5
கழை நிலை பெறாஅக் காவிரி நீத்தம்,
குழை மாண் ஒள் இழை நீ வெய்யோளொடு,
வேழ வெண் புணை தழீஇ, பூழியர்
கயம் நாடு யானையின் முகன் அமர்ந்தாஅங்கு,
ஏந்து எழில் ஆகத்துப் பூந் தார் குழைய, 10
நெருநல் ஆடினை, புனலே; இன்று வந்து,
'ஆக வன் முலை அரும்பிய கணங்கின்,
மாக இல் கற்பின், புதல்வன் தாய்' - என,
மாயப் பொய்ம்மொழி சாயினை பயிற்றி, எம்,
முதுமை எள்ளல்; அஃது அமைகும்நில்ல! 15
கடர்ப் பூந் தாமரை நீர் முதிர் பழனத்து,
அம் தூம்பு வள்ளை ஆய் கொடி மயக்கி,
வாளை மேய்ந்த வள் எயிற்று நீர் நாய்,
முள் அரைப் பிரம்பின் மூதரில் செறியும்,
பல்வேல் மத்தி, கழாஅர் அன்ன எம் 20
இளமை சென்று தவத் தொல்லஃதே;
இனிமை எவன் செய்வது, பொய்ம்மொழி, எமக்கே?

- பரணர்.

கற்று : பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகற்குக் கிழத்தி கூறியது.

கற்று விளக்கம்: தலைவன் பரத்தையொடு சென்று நீராட்டு அயர்ந்து
மீண்டும் தன் இல்லம் திரும்பித் தலைவியைப் பாராட்டுகிறான். தலைவி
அவன் பரத்தையுடன் நீராடிய செயலை அறிந்திருந்ததால் அவனுடன்
ஊடல் கொண்டு கூறுவது இது.

7. பாலை

‘முலை முகம்செய்தன; முள் எயிறு இலங்கின;
தலை முடிசான்ற; தண் தழை உடையை;
அலமரல் ஆயமோடு யாங்கணும் படா அல்;
மூப்புடை முது பதி தாக்கு அணங்கு உடைய;
காப்பும் பூண்டிசின்; கடையும் போகலை;
பேதை அல்லை - மேதை அம் குறுமகள் ! - 5
பெதும்பைப் பருவத்து ஒதுங்கினை, புறத்து’ என,
ஒண் கடர் நல் இல் அருங் கடி நீவி,
தன் சிதைவு அறிதல் அஞ்சி - இன் சிலை
ஏறுடை இனத்த, நாறு உயிர் நவ்வி ! - 10
வலை காண் பிணையின் போகி, ஈங்கு ஓர்
தொலைவு இல் வெள் வேல் விடலையொடு, என் மகள்
இச்சரம் படர்தந்தோளே, ஆயிடை,
அத்தக் கள்வர் ஆ தொழு அறுத்தென்,
பிற்படு பூசலின் வழிவழி ஓடி, 15

16. மருதம்

நாயுடை முது நீர்க் கலித்த தாமரைத்
தாதின் அல்லி அவிர் இதழ் புரையும்,
மாக இல் அங்கை, மணி மருள் அவ் வாய்,
நாவொடு நவிலா நகைபடு தீம் சொல்,
யாவரும் விழையும் பொலந்தொடிப் புதல்வனை, 5
தேர் வழங்கு தெருவில், தமிழோற் கண்டே,
கூர் எயிற்று அரிவை குறுகினள்; யாவரும்
காணுநர் இன்மையின், செத்தனள் பேணி,
பொலங்கலம் கமந்த பூண் தாங்கு இள முலை,
'வருகமாள, என் உயிர்!' என்ப் பெரிது உவந்து, 10
கொண்டனள் நின்றோட் கண்டு, நிலைச் செல்லேன்,
'மாக இல் குறுமகள் ! எவன் பேதுற்றனை?
நீயும் தாயை இவற்கு ?' என, யான் தற்
கரைய, வந்து விரைவனென் கவைஇ -
களவு உடம்படுநரின் கவிழ்ந்து, நிலம் கிளையா, 15
நாணி நின்றோள் நிலை கண்டு, யானும்
பேணிநன் அல்லெனோ - மகிழ்ந! - வானத்து
அணங்கு அருங் கடவுள் அன்னோள் நின்
மகன் தாய் ஆதல் புரைவது - ஆங்கு எனவே?

சாகலாசனார்.

கூற்று : பரத்தையர் சேரியினின்றும் வந்த தலைமகன், 'யாரையும் அறியேன்' என்றாற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : பரத்தையர் சேரியில் தங்கியிருந்துவிட்டு வீடு திரும்பிய தலைவன் தன்பால் ஊடியிருந்த தலைவியை நோக்கி, 'யான் பரத்தையர் யாரையும் அறியேன்' என்றான்; அது கேட்ட தலைவன்

26. மருதம்

கூன முள் முள்ளிக் குவிசுலைக் கழன்ற,
மீன் முள் அன்ன, வெண் கால் மா மலர்
பொய்தல் மகளிர் விழவு அணிக் கூட்டும்
அவ் வயல் நண்ணிய வளம் கேழ் ஊரனைப்
புலத்தல் கூடுமோ - தோழி! அல்கல்

5

75

பெருங் கதவு பொருத யானை மருப்பின்
இரும்பு செய் தொடியின் ஏர ஆகி,
'மாக் கண் அடைய மார்பகம் பொருந்தி
முயங்கல் விடாஅல் இவை,' என மயங்கி,
'யான் ஓம்' என்னவும் ஒல்லார், தாம் மற்று
இவை பாராட்டிய பருவமும் உளவே; இனியே
புதல்வற் தடுத்த பாஸொடு தடைஇ.

10

திதலை அணிந்த தேம் கொள் மென் முலை
நறுஞ் சாந்து அணிந்த கேழ் கிளர் அகலம்
வீங்க முயங்கல் யாம் வேண்டினமே;

15

தீம்பால் படுதல் தாம் அஞ்சினரே; ஆயிடைக்
கவவுக் கை நெகிழ்ந்தமை போற்றி, மதவு நடைச்
செவிலி கை என் புதல்வனை நோக்கி,

'நல்லோர்க்கு ஒத்தனர் நீயிர்; இஃதோ
செல்வற்கு ஒத்தனம், யாம்' என, மெல்ல என்
மகன்வயின் பெயர்தந்தேனே; அது கண்டு,

20

'யாமும் காதலம், அவற்கு' எனச் சாஅய்,
சிறுபுறம் கவையினனாக, உறு பெயல்
தண் துளிக்கு ஏற்ற பல உழு செஞ் செய்
மண் போல் நெகிழ்ந்து, அவற் கலுழ்ந்தே

25

நெஞ்சு அறைபோகிய அறிவினேற்கே?

- பாண்டியன் கானப்பேரெயில் தந்த உக்கிரப் பெருவழுதி.

கற்று : தலைமகன் தோழியை வாயில் வேண்டி, அவளால் தான் வாயில் பெறாது, ஆற்றாமையே வாயிலாகப் புக்கு, கூடிய தலைமகன் நீக்கத்துக்கண் புக்க தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

கற்று விளக்கம் : தலைவன் பரத்தமை ஒழுக்கம் பூண்டான். தலைவியோ ஊடல் கொண்டிருந்தாள். மீண்டு வந்த தலைவன் தோழியிடம் வாயில் வேண்டினான். தலைவியின் ஊடலைத் தீர்த்தல் இயலாது எனக் கூறித் தோழி வாயில் மறுத்தாள். தலைவன் தன் ஆற்றாமை காரணமாகத் தலைவியை நேரில் அணுகிப் பொய்மொழி பல கூறினான். அது கேட்ட தலைவி மனம் நெகிழ்ந்து ஊடல் தீர்ந்து உலகை கொண்டாள். ஊடல் தீர்ந்தமை எவ்வாறு எனக் கேட்ட தோழிக்குத் தலைவி கூறியது.

36. மருதம்

பகுவாய் வராஅல் பல் வரி இரும் போத்துக்
கொடு வாய் இரும்பின் கோள் இரை துற்றி,
ஆம்பல் மெல் அடை கிழிய, குவளைக்
கூம்பீ விடு பல் மலர் சிதையப் பாய்ந்து, எழுந்து,
அரில் படு வள்ளை ஆய் கொடி மயக்கி, 5
தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்க வாராது,
கயிறு இடு கதச் சேப் போல, மதம் மிக்கு,
நாள், கயம் உழக்கும் பூக் கேழ் ஊர்!
வரு புனல் வையை வார்மணல் அகன் துறை,
திரு மருது ஓங்கிய விரி மலர்க் காவில், 10
நறும் பல் கூந்தற் குறுந் தொடி மடந்தையொடு
வதுவை அயர்ந்தனை என்ப. அலரே,
கொய் கவல் புரவிக் கொடித் தேர்ச் செழியன்
ஆலங்கானத்து அகன் தலை சிவப்ப,
சேரல், செம்பியன், சினம் கெழு திதியன், 15
போர் வல் யானைப் பொலம் பூண் எழினி,
நார் அரி நறவின் எருமையூரன்,
தேம் கமழ் அகலத்துப் புலர்ந்த சாந்தின்
இருங்கோ வேண்மான், இயல் தேர்ப் பொருநன், என்று-
எழுவர் நல்வலம் அடங்க, ஒரு பகல் 20
முறைசொடு வெண்குடை அகப்படுத்து, உரை செல,
கொன்று, களம் வேட்ட ஞான்றை,
வென்றி கொள் வீரர் ஆர்ப்பினும் பெரிதே!

- மதுரை நக்கீரர்.

கூற்று : தலைமகள் பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனோடு புலந்து
சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவன் பரத்தையர் சேரியில் தங்கியிருந்து ஒருநாள் இல்லம் வந்தான். அதுபோது தலைவி அவனுடன் ஊடல் கொண்டு கூறியது.

1. விளக்க வாயிணையார் பல்...

46. மருதம்

சேற்று நிலை முனைஇய செங் கட் காரான்
ஊர் மடி கங்குலில், நோன் தளை பரிந்து,
கூர் முள் வேலி கோட்டின் நீக்கி,
நீர் முதிர் பழனத்து மீன் உடன் இரிய,
அம் தாம்பு வள்ளை மயக்கி, தாமரை
வண்டு ஊது ப்னி மலர் ஆரும் ஊர்!
யாரையோ? நிற் புலக்கேம். வாருற்று,
உறை இறந்து, ஒளிரும் தாழ் இருங் கூந்தல்,
பிறரும், ஒருத்தியை நம் மனைத் தந்து,
வயுவை அயர்ந்தனை என்ப. அஃது யாம்
கூறும். வாழியர், எந்தை! செறுநர்
களிறுடை அருஞ் சமம் ததைய நூறும்
ஒன்று வாட் தானைக் கொற்றச் செழியன்

5

10

பிண்ட நெல்லின் அள்ளூர் அன்ன என்
 ஒண் தொடி நெகிழினும் நெகிழ்க;
 சென்றி, பெரும! நிற் தகைக்குநர் யாரோ?

15

- அள்ளூர் நன்முல்சையார்.

கூற்று : வாயில் வேண்டிச் சென்ற தலைமகற்குத் தோழி வாயில்
 மறுத்தது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவி தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கம்
 காரணமாய் வருந்தி ஊடியிருந்தாள்; அப்பொழுது பரத்தைப்
 சேரியினின்றும் வந்த தலைவன் தோழியை வாயில் வேண்டி நின்றான்.
 தோழி அவனது கூடாவொழுக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டி வாயில் மறுத்த
 கூறியது.

மணிபிடைப்பொழுதும்

151. பாலை

'தம் நயந்து உறைவோர்த் தாங்கி, தாம்நயந்து
இன்அமர் கேளிரொடு ஏமுறக் கெழீஇ,
நகுதல் ஆற்றார் நல்குந் தோர்!' என,
ம்குபொருள் நிணையும் நெஞ்சமொடு அருள்பிறிது
ஆபமன் - வாழி, தோழி! கால்விரிபு
உறுவளி எறிதொறும் கலங்கிய பொறிவரிக்
கலைமான் தலையின் முதல்முதற் கவர்த்த
கோடல்அம் கவட்ட குறுங்கால் உழுஞ்சில்
தாறுசினை விளைந்த நெற்றம், ஆடுமகள்
அரிக்கோற் பறையின், ஐயென ஒலிக்கும்
பதுக்கைத்து ஆய செதுக்கை நீழல்,
கள்ளி முள்அரைப் பொருந்தி, செல்லுநர்க்கு
உறுவது கூறும், சிறுசெந் நாவின்
மணிஓர்த் தன்ன தெண்குரல்
கணிவாய், பல்லிய காடுஇறந் தோரே!

5

10

15

- காவன்முல்லைப் பூதரத்தனார்.

கூற்று : தலைமகள் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகள்
சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : பொருளீட்டும் பொருட்டுத் தலைவன்
தலைவியைப் பிரிந்தான்; அவன் பிரிவினை ஆற்றாது உடல்
வேறுபட்ட தலைவி தன் தோழியை நோக்கிக் கூறியது.

153. பாலை

நோகோ யானே; நோதகும் உள்ளம்;
அம்தீம் கிளவி ஆயமொடு கெழீஇ,
பந்துவழிப் படர்குவள் ஆயினும், நொந்துநனி,
வெம்பும்மன், அளியள் தானே - இனியே,
வன்க ணாளன் மாப்புஉற வளைஇ, 5
இன்சொற் பிணிப்ப நம்பி, நம்கண்
உறுதரு விழுமம் உள்ளாள், ஒய்யெனத்
தெறுகதிர் உலைஇய வேனில் வெங்காட்டு,
உறுவளி ஒலிகழைக் கண்உறுபு தீண்டலின்,
பொறிபிதிப்பு எடுத்த பொங்குளமு கூர்ளரிப் 10
பைதுஅறு சிமையப் பயம்நீங்கு ஆர்இடை
நல்அடிக்கு அமைந்த அல்ல; மெல்லியல்
வல்லுநள் கொல்லோ தானே- எல்லி
ஒங்குவரை அடுக்கத்து உயர்ந்த சென்னி
மீனொடு பொலிந்த வானின் தோன்றி, 15
தேம்பாய்ந்து ஆர்க்கும் தெரிஇணர்க் கோங்கின்
கால்உறக் கழன்ற கள்கமழ் புதுமலர்
கைவிடு கடரின் தோன்றும்
மைபடு மாமலை விலங்கிய கரனே?

- சேரமான் இளங்குட்டுவன்.

உற்று : மகட் போக்கிய செவிலித்தாய் சொற்றது.

உற்று விளக்கம் : களவொழுக்கத்தில் நின்ற தலைவி, இருவகைக் குறிக்கண்ணும் தலைவனைக் கண்டு மீள்வதில் ஏற்படும் இடையூறுகள் காரணமாக, உற்றார் உறவினர் அறியாவண்ணம் தலைவனுடன் சென்றுவிட்டாள்; அதனை அறிந்த செவிலித்தாய், தலைவியின்

155. பாலை

‘அறன்கடைப் படாஅ வாழ்க்கையும், என்றும்
பிறன்கடைச் செலாஅச் செல்வமும், இரண்டும்
பொருளின் ஆகும், புனையிழை!’ என்று, நம்
இருள்ஏர் ஐம்பால் நீவி யோரே -
நோய்நாம் உழக்குவம் ஆயினும், தாம்தம்
செய்வினை முடிக்க; தோழி! பல்வயின்
பயநிறை சேர்ந்த பாழ்நாட்டு ஆங்கண்
நெடுவிளிக் கோவலர் கூவல் தோண்டிய
கொடுவாய்ப் பத்தல் வார்ந்துஉகு சிறுகுழி,
நீர்காய் வருத்தமொடு சேர்விடம் பெறாது
பெருங்களிறு மிதித்த அடியகத்து, இரும்புலி
ஓதுங்குவன கழிந்த செதும்பல் ஈர்வழி,
செயிர்தீர் நாவின் வயிரியர் பின்றறை
மண்ஆர் முழுவின் கண்ணகத்து அசைத்த
விரல்ஊன்று வடுவின் தோன்றும்
மரல்வாடு மருங்கின் மலைஇறந் தோரே.

5

10

- பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ.

கூற்று : தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகன் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : பொருளீட்டல் வேண்டித் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்தான்; அப்பிரிவினை ஆற்றாது உடல் வேறுபட்ட

தித்திசுக்தேஸை

277 - யானை

தீண்டிதீபி லண்டிஎன் அழிர்அழிர் சிவசயம்
 மஹிஷி கேசரிஎன் மேல, கையயை
 மூதன் மூர் கதம்பயம், சிவன்அழை திருமார்,
 திவன் கை 2-ந்ளமாரை எ.ஆகிஎண்ண சிவ,
 கைடயன்யம் குல அளிவார் 2-ஆவ
 மெய்யளயம் பிணையின் அழுப்பி காரைஎன்
 அருவணன் சிவன்மீனின் அண்ண விழுமயிர்,
 சிவகைன், மஹி அருமீஎன் மஹர்க்கு
 சிவர்க்கு தீர் அருயும் சிவின் கைநிழை
 அருகிடை தென் யகம்பு நெல்,
 சிவன்மீன் அருமவன் அருயின் அருகின்
 அ.ரும்கை, அருகின் கிரகர்க்கை அருயின்¹⁰
 அருவ அருவ - அருய! - அருய
 சிவன் அருகின் கைன் கைன் அருயின்
 அருவ அருவ கைன் கைன் அருயின்
 அருவ அருவ கைன் கைன் அருயின்
 அருவ அருவ கைன் கைன் அருயின்
 அருவ அருவ கைன் கைன் அருயின்
 அருவ அருவ கைன் கைன் அருயின்
 அருவ அருவ கைன் கைன் அருயின்
 அருவ அருவ கைன் கைன் அருயின்

உயர்: திவம்கைன் அருவ அருவ அருயின்
 அருவ அருவ கைன் கைன் அருயின்

299 പ്രശ്നങ്ങൾ

മുൻകാലവും കൂടുതൽ ഉത്തരവുകൾ ചുമത്തി
പ്രശ്നങ്ങൾ, പ്രശ്നങ്ങൾ ചിലവടയ്ക്ക് ചുമത്തിയ
പ്രതിപേക്ഷകൾ ചുമത്തിയ ചുമത്തിയ ഉത്തരവുകൾ
ചിലവടയ്ക്ക് ചുമത്തിയ ചിലവട കടങ്ങൾ
മുൻകാലം കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ
കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ
കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ

കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ
കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ
കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ
കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ
കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ

കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ
കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ
കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ
കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ
കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ

കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ
കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ
കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ
കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ കടങ്ങൾ